

No. 35806

**United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and
Kazakhstan**

Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Republic of Kazakhstan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains (with protocol). London, 21 March 1994

Entry into force: *15 July 1996 by notification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *English, Kazakh and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, 1 June 1999*

**Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord
et
Kazakhstan**

Convention entre le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et le Gouvernement de la République du Kazakhstan tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains en capital (avec protocole). Londres, 21 mars 1994

Entrée en vigueur : *15 juillet 1996 par notification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *anglais, kazakh et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, 1er juin 1999*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND CAPITAL GAINS

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Republic of Kazakhstan;

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains;

Have agreed as follows:

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

(1) This Convention shall apply to taxes on income and on capital gains imposed on behalf of a Contracting State irrespective of the manner in which they are levied.

(2) There shall be regarded as taxes on income and on capital gains all taxes imposed on total income or on elements of income including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

(3) The taxes which are the subject of this Convention are:

(a) In the case of the United Kingdom:

(i) The income tax;

(ii) The corporation tax; and

(iii) The capital gains tax;

(hereinafter referred to as "United Kingdom tax");

(b) In the case of the Republic of Kazakhstan, the taxes on income and profits enacted in the following laws:

(i) The law "On the Taxation of Enterprises, Associations" and

(ii) The law "On the Income Tax on Citizens of the Republic of Kazakhstan, Foreign Citizens and Stateless Persons"

(hereinafter referred to as "Kazakhstan tax").

(4) This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the taxes of that Contracting State referred to in paragraph (3) of this Article. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

(1) For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) The term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of the United Kingdom concerning the Continental Shelf, as an area within which the rights of the United Kingdom with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;

(b) The term "Kazakhstan" means the Republic of Kazakhstan. When used in the geographical sense, the term "Kazakhstan" includes the territorial sea, and also the exclusive economic zone and continental shelf in which Kazakhstan, for certain purposes, may exercise sovereign rights and jurisdiction in accordance with international law and in which the laws relating to Kazakhstan tax are applicable;

(c) The term "national" means:

(i) In relation to the United Kingdom, any British citizen, or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom;

(ii) In relation to Kazakhstan, any citizen of Kazakhstan;

(d) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the United Kingdom or Kazakhstan, as the context requires;

(e) The term "person" comprises an individual, a company and any other body of persons, but subject to Paragraph (2) of this Article does not include a partnership or joint venture;

(f) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes and in the case of Kazakhstan includes a joint stock company, a limited liability company or any other legal entity or other organisation which is liable to a tax on profits;

(g) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(h) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) The term "competent authority" means, in the case of the United Kingdom, the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative, and, in the case of Ka-

zakhstan, the Minister of Finance of the Republic of Kazakhstan or his authorised representative.

(2) A partnership or a joint venture deriving its status from Kazakhstan law which is treated as a taxable unit under the law of Kazakhstan shall be treated as a person for the purposes of this Convention.

3) As regards the application of this Convention by a Contracting State any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 4. Residence

(1) For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature; the term does not include any person who is liable to tax in that Contracting State only if he derives income or capital gains from sources therein.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

(a) He shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has no permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;

(d) If he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

(1) For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

(a) a place of management;

(b) A branch;

- (c) An office;
- (d) A factory;
- (e) A workshop;
- (f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

(3) The term "permanent establishment" also includes:

(a) A building site or construction or installation or assembly project, or supervisory services connected therewith, only if such site or project lasts for more than twelve months, or such services continue for more than twelve months; and

(b) An installation or structure used for the exploration of natural resources, or supervisory services connected therewith, or a drilling rig or ship used for the exploration of natural resources, only if such use lasts for more than twelve months, or such services continue for more than twelve months; and

(c) The furnishing of services, including consultancy services, by residents through employees or other personnel engaged by the resident for such purpose, but only where the activities of that nature continue (for the same or connected project) within the country for more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or, auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, where a person--other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) of this Article applies--is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph (4) of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (3) of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on or has carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on or has carried on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including a reasonable allocation of executive and general administrative expenses in-

curred for the purposes of the enterprise as a whole, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(5) Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

(6) The business profits attributed to a permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is a good and sufficient reason to the contrary.

Article 8. Shipping and air transport

(1) Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

(2) For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

(a) Income from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and

(b) Profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

(3) Where profits within paragraphs (1) or (2) of this Article are derived by a resident of a Contracting State from participation in a pool, a joint business or an international operating agency, the profits attributable to that resident shall be taxable only in the Contracting State of which he is a resident.

Article 9. Assisted enterprises

(1) Where:

(a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been

charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends who is subject to tax in respect of the dividends in that other Contracting State the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which controls, directly or indirectly, at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends;

(b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

(3) The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or their rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights assimilated to income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident and also includes any other item (other than interest as defined in Article 11 of this Convention) which, under the laws of the Contracting State of which the company paying the dividend is a resident, is treated as a dividend or distribution of a company. In the case of Kazakhstan, this term includes in particular, profits transmitted abroad to a foreign participant of a joint venture created under the laws of Kazakhstan.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even

if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.

Article 11. Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

(3) The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtors profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures. The term interest shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10 of this Convention.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

(5) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(6) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount of interest. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

(7) Any provision in the laws of either Contracting State relating only to interest paid to a non-resident company shall not operate so as to require such interest paid to a company which is a resident of the other Contracting State to be treated as a distribution or dividend by the company paying such interest. The preceding sentence shall not apply to interest paid to a company which is a resident of one of the Contracting States in which more than 50 per cent of the voting power is controlled, directly or indirectly, by a person or persons who are residents of the other Contracting State.

(8) The relief from tax provided for in paragraph (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest:

(a) Is exempt from tax on such income in the Contracting State of which he is a resident; and

(b) Sells or makes a contract to sell the holding, from which such interest is derived, within three months of the date such beneficial owner acquired such holding.

(9) The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

(10) Notwithstanding the provisions of paragraph (2) of this Article, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State or a local authority thereof or any agency or instrumentality of that Government or local authority.

(11) Notwithstanding the provisions of Article 7 of this Convention and of paragraph (2) of this Article, interest arising in Kazakhstan which is paid to and beneficially owned by a resident of the United Kingdom shall be exempt from tax in Kazakhstan if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or any other debt-claim or credit guaranteed or insured by the United Kingdom Export Credits Guarantee Department.

Article 12. Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such royalties may be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

(3) Notwithstanding paragraph (2) of this Article the beneficial owner of royalties in respect of leasing, as defined in subparagraph (b) of paragraph (4) of this Article, may elect to be taxed, in the Contracting State in which the royalties arise, as if the right or property in respect of which such royalties are paid is effectively connected with a permanent establishment or fixed base in that Contracting State. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention as the case may be shall apply to the income and deductions (other than capital allowances) attributable to such right or property.

(4) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use:

(a) Any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience; and

(b) Industrial, commercial, or scientific equipment.

(5) The provisions of paragraph (1), (2) or (3) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

(6) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when paid for the use of, or the right to use, the right or property in that State.

(7) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

(8) The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13. Capital gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

(a) Shares, other than shares in which there is substantial and regular trading on an approved Stock Exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, or

(b) An interest in a partnership or trust the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State, or of shares referred to in subparagraph (a) above,

may be taxed in that other State.

(3) Gains from the alienation of moveable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

(4) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or movable

property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.

(5) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs (1), (2), (3) and (4) of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

(6) The provisions of paragraph (5) of this Article shall not affect the right of a Contracting State to levy according to its law a tax on capital gains from the alienation of any property derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned Contracting State at any time during the five years immediately preceding the alienation of the property.

Article 14. Independent personal services

(1) Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless such services are performed or were performed in the other Contracting State; and

(a) The income is attributable to a fixed base which the individual has or had regularly available to him in that other State; or

(b) Such individual is present or was present in that other State for a period or periods exceeding 183 days in any consecutive twelve month period.

If he has or had such a fixed base or is or was so present, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base or to professional services performed in that Contracting State in that twelve month period.

(2) The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

(1) Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:-

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any period of twelve months; and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State of which the enterprise operating the ship or aircraft is a resident.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of Article 14 and Article 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid in consideration of past employment to a resident of a Contracting State and any annuity paid to such a resident shall be taxable only in that State.

(2) The term "annuity" means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government service

(1) (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) Is a national of that State; or

(ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

(2) (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of and a national of that State.

(3) The provisions of Articles 15, 16 and 18 of this Convention shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof

Article 20. Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

(1) Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, which are not dealt with in the foregoing Articles of this Convention, other than income paid out of trusts or the estates of deceased persons in the course of administration, shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

(3) The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the income is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 22. Elimination of double taxation

(1) Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):

(a) Kazakhstan tax payable under the laws of Kazakhstan and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Kazakhstan (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the Kazakhstan tax is computed;

(b) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Kazakhstan to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Kazakhstan tax for which credit may be allowed under the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph) the Kazakhstan tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

(2) Subject to the provisions of the law of Kazakhstan regarding the allowance as a credit against Kazakhstan tax of tax payable in a territory outside Kazakhstan (which shall not affect the general principle hereof) United Kingdom tax payable under the laws of the United Kingdom and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within the United Kingdom (excluding in the case of a dividend, tax payable in the United Kingdom in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any Kazakhstan tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the United Kingdom tax is computed.

(3) For the purposes of paragraphs (1) and (2) of this Article, profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other Contracting State.

Article 23. Limitation of relief

(1) Where under any provision of this Convention any income is relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other Contracting State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in the first mentioned Contracting State shall apply only to so much of the income as is taxed in the other Contracting State.

(2) Notwithstanding the provisions of any other Article of this Convention, a resident of a Contracting State who, as a consequence of domestic law concerning incentives to promote foreign investment, is not subject to tax or is subject to tax at a reduced rate in that Contracting State, on income or capital gains shall not receive the benefit of any reduction in or exemption from tax provided for in this Convention if the main purpose or one of the main purposes of such resident was to obtain the benefits of this Convention.

Article 24. Partnerships

Where, under any provision of this Convention, a partnership, joint venture or other entity is entitled, as a resident of Kazakhstan, to exemption from tax in the United Kingdom on any income or capital gains, that provision shall not be construed as restricting the right of the United Kingdom to tax any member of the partnership, joint venture or other entity who is a resident of the United Kingdom on his share of such income or capital gains; but any such income or capital gains shall be treated for the purposes of Article 22 of this Convention as income or gains from sources in Kazakhstan.

Article 25. Non-discrimination

(1) Nationals of a Contracting State and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in that Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in that other State in the same circumstances are or may be subjected.

(2) Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any other requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and other connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

(3) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

(4) Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraph (6) of Article 11, or paragraph (7) of Article 12 of this Convention apply and subject to the provisions of paragraph (7) of Article 11, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

(5) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(6) Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident.

(7) The provisions of this Article shall apply to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 26. Mutual agreement procedure

(1) Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph (1) of Article 25 of this Convention, to that Contracting State of which he is a national.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27 Exchange of information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against legal avoidance. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(2) In no case shall the provisions of paragraph (1) of this Article be construed so as to impose on the competent authority of either Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice prevailing in either Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of either Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28. Members and employees of diplomatic or consular establishments or permanent missions

Nothing in this Convention shall affect any fiscal privileges accorded to members and employees of diplomatic or consular establishments or permanent missions to international organisations under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Entry into force

(1) Each of the Contracting States shall notify to the other, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.

(2) This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications' and shall thereupon have effect:

(a) In the United Kingdom:

(i) In respect of income tax and capital gains tax for any year of assessment beginning on or after 6 April 1993;

(ii) In respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1 April 1993;

(b) In Kazakhstan:

(i) In respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after 1 January 1993; and

(ii) In respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after 1 January 1993.

Article 30. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of the Convention. In such event, the Convention shall cease to have effect:

(a) In the United Kingdom:

(i) In respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6 April in the calendar year next following that in which the notice is given;

(ii) In respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1 April in the calendar year next following that in which the notice is given;

(b) in Kazakhstan:

(i) In respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after 1 January in the calendar year next following the expiration of the six month period; and

(ii) In respect of other taxes, for taxable periods beginning on or after 1 January in the calendar year next following the expiration of the six month period.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto have signed this Convention. Done in duplicate at London this 21st day of March 1994 in the English and Russian languages both texts being equally authoritative. A translation of this Convention into the Kazakh language shall be made and agreed by the Contracting States, that text having the same authority as the English text.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

DOUGLAS HOGG

For the Government of the Republic of Kazakhstan:

S. ABISHEV

PROTOCOL TO THE CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND CAPITAL GAINS

We, the undersigned,

Douglas McAdam, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the Republic of Kazakhstan, and Kassymjomart Tokaev, Minister of Foreign Affairs of the Republic of Kazakhstan, in accordance with the final provisions of the Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Republic of Kazakhstan for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital Gains signed on 21 March 1994 at London, hereby agree that the attached translation of the aforementioned Convention into the Kazakh language.

In witness whereof, this Protocol has been signed in duplicate in the English, Kazakh and Russian languages.

Almaty, 3 February 1998.

DOUGLAS MCADAM
KASSYJMOMART TOKAEV

[KAZAKH TEXT — TEXTE KAZAKH]

Қосарланған салық салуды жою, табыстар мен мүлік құнының өсіміне салынатын салықты төлеуден жалтаруға жол бермеу туралы Ұлыбритания және Солтүстік Ирландия Біріккен Корольдігінің Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі арасындағы

К О Н В Е Н Ц И Я

Ұлыбритания және Солтүстік Ирландия Біріккен Корольдігінің Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі қосарланған салық салуды жою, табыстар мен мүлік құнының өсіміне салынатын салықты төлеуден жалтаруға жол бермеу туралы Конвенция жасауға ниет білдіре отырып, мына мәселелер жайында уағдаласты

1-бап

Конвенция қолданылатын мақтар

Осы Конвенция Уағдаласушы Мемлекеттердің бірі
месе екеуінің де резиденттері болып табылатын мақ-
данылады.

2-бап

Конвенция қолданылатын салықтар

1. Осы Конвенция салық алу тәсілдеріне қарамастан
Уағдаласушы Мемлекеттердің бірінің атынан алынатын, табыстар
мен мүлік құнының есіміне салынатын салықтарға қолданылады.

2. Табыстардың жалпы сомасына немесе табыстардың бір
бөлігіне салынатын салықтардың барлық түрі, оның ішінде
қозғалатын яки қозғалмайтын мүлікті шеттетуден алынған та-
быстарға салынатын салықтар және кәсіпорындар төлейтін еңбе-
қақының немесе жалақының жалпы сомасына салынатын салықтар
табыстарға және мүлік құнының есімінен алынатын табыстарға
салынатын салықтар деп есептеледі.

3. Осы Конвенция қолданылатын салықтар мыналар:

а) Біріккен Корольдік жағдайында;

(i) табыс салығы;

(ii) корпорациялардан алынатын салық; және

(iii) мүлік құнының есімінен алынатын табыстарға натын
салық,

(осы арада және бұдан әрі "Біріккен Корольдіктің салықтар-
ы" ретінде аталатындар);

б) Қазақстан Республикасы жағдайында мына заңдарда көзделген табыс пен пайдаға салынатын салықтар:

(i) "Кәсіпорындардан, Бірлестіктер мен ұйымдардан алынатын салық туралы" Заң; және

(ii) "Қазақстан Республикасының азаматтарынан, шетел азаматтарынан және азаматтығы жоқ адамдардан алынатын табыс салығы туралы" Заң,

(осы арада және бұдан әрі "Қазақстан салықтары" ретінде аталатындар).

4. Осы Конвенция сондай-ақ Уағдаласушы Мемлекеттердің ерқайсысы осы Конвенцияға қол қойылғаннан кейін осы баптың 3-тармағында көзделген осы Уағдаласушы Мемлекеттің салықтарына қосымша ретінде немесе солардың орнына алатын қандай да болсын пара-пар немесе іс жүзінде ұқсас салықтарға қолданылады.

Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары өздерінің тиісті салық заңдарындағы кез-келген өлеуді өзгерістер жайында бір-біріне хабарлап отырады.

3-бап

Жалпы айқындамалар

1. Егер контекстен басқа мағына тумаса, осы Конвенцияның мақсаттары үшін:

(а) "Біріккен Корольдік" термині Ұлыбритания мен Солтүстік Ирландияны білдіреді және Біріккен Корольдіктің континенталдық шельфке қатысты заңдарына сәйкес халықаралық құқық бойынша Біріккен Корольдіктің теңіз түбі, оның қойнауы мен табиғи ресурстары жөніндегі құқықтары жүзеге асырылуы мүмкін аймақ ретінде айқындалған немесе алдағы уақытта

айқындалатын Біріккен Корольдіктің аумақтық теңізінен тысқары жердегі кез-келген аймақты қамтиды.

(b) "Қазақстан" термині Қазақстан Республикасын білдіреді. Географиялық мағынасында пайдаланғанда "Қазақстан" термині аумақтық теңізді, сондай-ақ Қазақстан белгілі бір мақсаттар үшін халықаралық құқыққа сәйкес егеменді құқықтары мен юрисдикциясын жүзеге асыра алатын және Қазақстанның салықтарын реттейтін заңдар қолданылатын таза экономикалық аймақ пен континенталдық шельфті қамтиды.

(c) "азамат" термині:

(i) Біріккен Корольдік жөнінде: кез-келген британ азаматын немесе қандай да болсын басқа елдің яки Британ Достық Одағы аумағының азаматтығы жоқ кез-келген британ азаматының Біріккен Корольдікте тұруға құқығы болған жағдайда осы азаматты;

(ii) Қазақстан Республикасы жөнінде: Қазақстанның кез-келген азаматын білдіреді;

(d) "Уағдаласушы Мемлекет" және "басқа Уағдаласушы Мемлекет" терминдері контекстке байланысты Біріккен Корольдікті немесе Қазақстанды білдіреді;

(e) "жақ" термині жеке тұлғаны, компанияны немесе жақтардың кез-келген басқа бірлестігін білдіреді, бірақ осы баптың 2-тармағын ескере отырып әріптестікті немесе бірлескен кәсіпорынды қамтымайды;

(f) "компания" термині кез-келген корпоративтік құрылымды немесе салық салу мақсаттары үшін корпоративтік құрылым ретінде қарастырылатын кез-келген экономикалық өлшемді және Қазақстан жағдайында пайдаға салық салынатын акционерлік қоғамды, жауапкершілігі шектеулі қоғамды немесе кез-келген басқа заңды тұлғаны яки ұйымды білдіреді;

(g) "Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны" және "басқа Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны" термині тиісінше Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті басқаратын кәсіпорынды және басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті басқаратын кәсіпорынды білдіреді;

(h) "халықаралық тасымал" термині теңіз немесе әуе кемесі тек қана басқа Уағдаласушы Мемлекеттегі пункттер аралығында пайдаланылатын жағдайды қоспағанда Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны пайдаланатын теңіз немесе әуе кемесімен жасалатын кез-келген тасымалды білдіреді;

(i) "құзыретті орган" термині Біріккен Корольдік жағдайында Ішкі табыстар басқармасын немесе оның өкілетті өкідін және Қазақстан Республикасы жағдайында Қазақстан Республикасының Қаржы министріні немесе оның өкілетті өкідін білдіреді.

2. Қазақстан заңдары бойынша өзінің мәртебесін алатын және Қазақстан заңдары бойынша салық салынатын өлшем ретінде қарастырылатын әріптестік немесе бірлескен кәсіпорын осы Конвенцияның мақсаттары үшін жақтар ретінде қарастырылады.

3. Уағдаласушы Мемлекет осы Конвенцияны қолданғанда онда айқындалмаған кез-келген термин, егер контекстен басқадай мағына тумаса, осы Конвенция қолданылатын салықтарға қатысты Уағдаласушы Мемлекеттің заңдары бойынша оның қандай мағынасы болса, сондай мағынаға ие болады.

4-бап

Резиденттік

1. Осы Конвенцияның мақсаттары үшін "Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті" термині осы Мемлекеттің заңдары бойынша оның осында тұруына, резиденттігіне, басқару орнына немесе осындай сипаттағы басқа өлшемге байланысты онда салық салынуға тиіс кез-келген жақты білдіреді. Бірақ термин, егер

көз-келген жақ осы Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан көздерден табыс яки мүлік құнынның есімінен табыс алатын болса ғана, осында салық салынуға тиіс көз-келген жақты қамтымайды.

2. Егер осы баптың 1-тармағының ережелеріне байланысты жеке тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінің де резиденті болса, онда оның мәртебесі мына ережелерге сәйкес айқындалады:

а) ол өзінің қолы жететін тұрақты баспанаға ие болған Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып есептеледі; егер оның Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінде де қолы жететін тұрақты баспанасы болса, ол неғұрлым тығыз және экономикалық қатынастар жасайтын Уағдаласушы Мемлекеттің (өмірлік мүдделер орталығы) резиденті болып есептеледі;

б) егер оның өмірлік мүдделер орталығы бар Уағдаласушы Мемлекетті айқындау мүмкін болмаса немесе оның Уағдаласушы Мемлекеттердің бірде-бірінде өзіне тиесілі тұрақты баспанасы болмаса, ол өзі әдетте тұрып жатқан Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып есептеледі;

с) егер ол әдетте Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінде де тұратын болса немесе олардың біреуінде де тұрмаса, ол өзі азаматы болып отырған Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып есептеледі;

д) егер ол Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінің де азаматы болса немесе біреуінің де азаматы болмаса, Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары мәселені өзара келісіп шешеді.

3. Егер осы баптың 1-тармағының ережелеріне байланысты жеке тұлғадан өзге тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінің де резиденті болса, онда ол өзінің тиімді басқару орыны орналасқан Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып есептеледі.

5-бап

Тұрақты мекеме

1. Осы Конвенцияның мақсаттары үшін "тұрақты мекеме" термині кәсіпорынның кәсіпкерлік қызметі толық немесе ішінара жүзеге асырылатын тұрақты қызмет орнын білдіреді.

2. "Тұрақты мекеме" термині атап айтқанда мыналарды қамтиды:

- a) басқару орны
- b) бөлімше
- c) кеңсе
- d) фабрика
- e) шеберхана
- f) шахта, мұнай немесе газ скважинасы, карьер яки биғи сурстар өндірілетін кез-келген басқа орын.

3. "Тұрақты мекеме" термині сондай-ақ мыналарды қамтиды:

a) құрылыс алаңы немесе құрылыс, монтаждау яки құрастыру объектісі яки осы жұмыстардың орындалуын бақылауға байланысты қызметтер, тек бұл үшін осындай алаң немесе объект 12 айдан астам уақыт бойы жұмыс істеуі немесе осындай қызметтер 12 айдан астам уақыт бойы көрсетілуі қажет; және

b) табиғи ресурстарды барлау үшін пайдаланылатын қондырғы немесе құрылыс яки осы жұмыстардың орындалуын бақылауға байланысты қызметтер, сондай-ақ табиғи ресурстарды барлау үшін пайдаланылатын бұрғылау қондырғысы немесе кеме, бірақ бұл үшін осылай пайдалану 12 айдан астам уақыт бойына созылуы немесе мұндай қызметтер 12 айдан астам уақыт бойы көрсетілуі қажет; және

c) резиденттердің қызметшілер немесе резидент осындай мақсаттар үшін жалдаған басқа адамдар арқылы қызметтер, оның ішінде консультациялық қызметтер көрсетуі, бірақ осындай сипаттағы қызмет ел шеңберінде 12 айдан астам уақыт бойына

(осындай немесе онымен байланысты жоба үшін) көрсетілуі қажет.

4. Бұл баптың осының алдындағы ережелеріне қарамастан "тұрақты мекеме" термині:

а) ғимараттарды кәсіпорынға тиесілі тауарларды немесе бұйымдарды сақтау, көрсету яки жіберіп тұру мақсаттары үшін ғана пайдалануды;

б) кәсіпорынға тиесілі тауарлар немесе бұйымдар қорларын тек сақтау, көрсету яки жіберіп тұру мақсаттары үшін ғана ұстауды;

с) кәсіпорынға тиесілі тауарлар немесе бұйымдар қорын өзге кәсіпорынның өңдеу мақсаты үшін ғана ұстауды;

д) тұрақты қызмет орынын тауарлар немесе бұйымдар сатып алу мақсаттары үшін яки кәсіпорынға ақпарат жинау үшін ғана ұстауды;

е) тұрақты қызмет орынын дайындық немесе көмекші сипаттағы қандай да болсын басқа кәсіпорын үшін мақсаттарды жүзеге асыру үшін ғана ұстауды;

ғ) осы тармақтың (а) тармақшасынан (е) тармақшасына дейін көрсетілген қызмет түрлерінің кез-келген құрамы нәтижесінде туындайтын тұрақты қызмет орынының жиынтық қызметі дайындық немесе көмекші сипатта болған жағдайда осындай қызмет құрамын жүзеге асыру үшін ғана тұрақты қызмет орынын ұстауды қамтитын термин ретінде қарастырылмайды.

5. Осы баптың 1 және 2-тармақтарының ережелеріне қарамастан, егер осы баптың 5-тармағы қолданылатын тәуелсіз мәртебесі бар агенттен өзге жақ - кәсіпорынның атынан іс-әрекет жасаса және кәсіпорынның атынан контрактілер жасау өкілеттігіне ие болып, оны әдетте Уағдаласушы Мемлекетте пайдаланса, онда бұл кәсіпорын осындай жақтың қызметі осы баптың 4-тармағында атап өтілген қызметпен шектеліп қалмай,

осы жақ кәсіпорын үшін атқаратын, тұрақты қызмет орын арқылы жүзеге асырылып, бұл тұрақты қызмет орынның осы тармақтың ережелеріне сәйкес тұрақты мекемеге айналдырмайтын кез-келген қызметке байланысты осы Мемлекетте тұрақты мекемесі бар кәсіпорын ретінде қарастырылады.

6. Делдал, комиссионер немесе тәуелсіз мәртебесі бар басқа агент өздерінің әдеттегі қызметінің шеңберінде іс-әрекет жасаған жағдайда кәсіпорын Уағдаласушы Мемлекетте осы жақтар арқылы кәсіпкерлік қызметпен айналысқаны үшін ғана ол осы Мемлекетте тұрақты мекемесі бар кәсіпорын ретінде қарастырылмайды.

7. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияны басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын немесе осы басқа Мемлекетте кәсіпкерлік қызметпен айналысатын (не тұрақты мекеме арқылы не басқа жолмен) компанияның бақылауы немесе бақылап отыруы фактісінің өзі осы компаниялардың бірін екіншісінің тұрақты мекемесіне айналдыра алмайды.

6-бап

Жылжымайтын мүліктен алынатын табыстар

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан жылжымайтын мүліктен алған табыстарға (оның ішінде ауыл шаруашылығынан немесе орман шаруашылығынан алған табысқа) осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. "Жылжымайтын мүлік" термині мүлік орналасқан Уағдаласушы Мемлекеттің заңдары бойынша ол қандай мағынаға ие болса, сондай мағынаға ие болады. Термин кез-келген жағдайда жылжымайтын мүлік жөніндегі көмекші мүлікті, ауыл шаруашылығы мен орман шаруашылығында пайдаланылатын мал мен құрал-жабдықтарды, жер мәншігі жөніндегі жалпы құқықтың ережелері қолданылатын құқықтарды, жылжымайтын мүліктен түсетін

табысты, минералдық қорларды, кен кәздерін және басқа да табиғи ресурстарды игеру үшін өтемақы ретінде берілетін ауыспалы немесе кесімді төлемдерді алу құқығын яки соларды игеру құқығын қамтиды; теңіз және әуе кемелері жылжымайтын мүлік ретінде қарастырылмайды.

3. Осы баптың 1-тармағының ережелері жылжымайтын мүлікті тікелей пайдаланудан, жалға беруден немесе қандай да болсын басқа жолмен пайдаланудан алынған табыстарға қолданылады.

4. Осы баптың 1 және 3-тармақтарының ережелері сондай-ақ кәсіпорынның жылжымайтын мүліктен алынатын табыстарға және тәуелсіз жеке қызметтер көрсету үшін пайдаланылатын жылжымайтын мүліктен алынатын табыстарға қолданылады.

7-бап

Кәсіпкерлік қызметтен табатын пайда

1. Егер кәсіпорын басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы онда кәсіпкерлік қызметпен айналыспаса немесе айналыспаған болса, Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорынының пайдасына тек осы Мемлекетте салық салынады.

Егер кәсіпорын, жоғарыда айтылғанындай, кәсіпкерлік қызметпен айналысса немесе айналысқан болса, онда пайданың тек осы тұрақты мекемеге қатысты бөлігіне ғана басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Осы баптың 3-тармағының ережелерін ескере отырып, егер Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы онда кәсіпкерлік қызметпен айналысса немесе айналысқан болса, онда ол осындай немесе осыған ұқсас жағдайда дәл осындай не осыған ұқсас қызметпен айналысатын дербес және жеке кәсіпорын болып, өзі тұрақты мекемесі болып отырған кәсіпорыннан мүлдем тәуелсіз жұмыс істегенде алуы мүмкін пайда әрбір Уағдаласушы Мемлекеттегі осы тұрақты мекемеге жатқызылады.

3. Тұрақты мекеменің пайдасын айқындау кезінде тұрақты мекеме орналасқан Уағдаласушы Мемлекетте немесе қай жерде болмасын жалпы алғанда кәсіпорын мақсаттары үшін жұмсалған басқару және жалпы әкімшілік шығындарын негіздеп бөлуді қосқанда тұрақты мекеменің мақсаттарына жұмсалған шығындарды шегеріп тастауға болады.

4. Тұрақты мекеменің кәсіпорын үшін тауарлар немесе бұйымдар сатып алуы себепті ғана ешқандай пайда осы тұрақты мекемеге жатқызылмайды.

5. Егер пайда осы Конвенцияның басқа баптарында бөлек айтылған табыс түрлерін немесе мүлік құнының өсімінен алынатын табысты қамтыса, онда бұл баптардың ережелерін осы баптың ережелері қозғамайды.

6. Егер мұндай тәртіпті өзгерту үшін жеткілікті және айқын себептер болмаса, тұрақты мекемеге қатысты кәсіпкерлік қызметтен түскен пайда жыл сайын нақ осындай тәсілмен айқындалып отырады.

8-бап

Теңіз және әуе келігі

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті халықаралық тасымалда теңіз немесе әуе кемелерін пайдаланудан алған пайдаға тек осы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. Осы баптың мақсаттары үшін теңіз немесе әуе кемелерін халықаралық тасымалда пайдаланудан алған пайда:

а) теңіз немесе әуе кемелерін экипажына жалға беруден алынатын табысты; және

б) бұйымдар мен тауарларды тасымалдау үшін пайдаланылатын контейнерлерді (оның ішінде трейлерлерді және контейнер-

лерді тасымалдауға қатысты олармен байланысты жабдықтар) пайдаланудан, ұстаудан немесе жалға беруден алынған пайданы қамтиды;

Бұл үшін осылай жалға беру немесе осылай пайдалану, ұстау немесе жалға тапсыру халықаралық тасымалда теңіз яки әуе кемелерін пайдалану жөніндегі қызметтің негізгі түрі болмауы қажет.

3. Егер осы баптың 1 және 2-тармақтары шеңберіндегі пайданы Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті пулға, бірлескен қызметке немесе пайдалану жөніндегі халықаралық агенттікке қатысудан алса, осы резидентке тиесілі пайдаға егі резиденті болып отырған Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

9-бап

Ассоциацияланған кәсіпорындар

1. Мынадай:

a) Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны басқа Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорынын басқаруға, бақылауға немесе оның капиталына тікелей немесе жанама түрде қатысатын; немесе

b) сол бір ғана жақтар Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорынын және басқа Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорынын басқаруға, бақылауға немесе оның капиталына тікелей немесе жанама түрде қатысатын жағдайда;

және екі кәсіпорын арасында, олардың коммерциялық және қаржы қатынастарында тәуелсіз кәсіпорындармен салыстырғанда өзгеше жағдайлар жасалған немесе белгіленген кез-келген жағдайда олардың біріне есептелуі мүмкін, бірақ осы жағдайлардың орын алуына байланысты есептелмеген кез-келген пайданы Уағдаласушы Мемлекет осы кәсіпорынның пайдасына енгізіп, тиісінше салық салуы мүмкін.

2. Уағдаласушы Мемлекет осы Мемлекеттің кәсіпорының пайдасына енгізіп, тиісінше салық салатын жағдайда басқа Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны осы басқа Мемлекетте салық төлейтін пайда және осындай жолмен енгізілген пайда, егер екі кәсіпорының арасында жасалған жағдайлар тәуелсіз кәсіпорындар арасында орын алып отырған жағдайлардай болса, алғашқы аталған Мемлекеттің кәсіпорынына есептелуі мүмкін пайда болып табылады, онда осы басқа Мемлекет осы пайдадан алынатын салық сомасына тиісті түзету жасауға тиіс. Осындай түзетуді айқындау кезінде осы Конвенцияның басқа ережелері қарастырылуға тиіс, ал Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары қажет болған жағдайда бір-бірімен ақылдасып отырады.

10-бап

Дивидендтер

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компания басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төлейтін дивидендтерге осы басқа Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда осындай дивидендтерге сондай-ақ Уағдаласушы Мемлекеттің заңдарына сәйкес дивидендтер төлейтін компания резиденті болып табылатын осы Мемлекетте салық салынуы мүмкін, бірақ егер алушы осы Уағдаласушы Мемлекетте дивидендтерге қатысты салық салынуға тиісті дивидендтердің нақты иесі болып табылса, онда алынатын салық:

а) егер нақты иесі дивидендтер төлейтін компанияның капиталында дауыс беру құқығымен акциялардың кемінде 10 процентін тікелей немесе жанама бақылайтын компания болып табылса, дивидендтердің жалпы сомасының 5 процентінен;

б) қалған барлық жағдайда дивидендтердің жалпы сомасының 15 процентінен аспауға тиіс.

3. "Дивидендтер" термині осы бапта пайдаланғанда акциялардан немесе борыштық талаптар болып табылмайтын басқа құқықтардан, пайдаға қатысудан алынатын табысты, сондай-ақ пайданы бөлетін компания резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекеттің салық заңдары бойынша акциялардан алынатын табыс сияқты осындай салық реттеуіне жататын басқа да корпоративтік құқықтардан алынатын табысты білдіреді және сонымен қатар дивиденд төлейтін компания резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекеттің заңдары бойынша дивиденд немесе компанияның бөлінісі ретінде қарастырылатын табыстың кез-келген басқа түрін (осы Конвенцияның 11-бабында айқындалғанындай, проценттерден басқа) қамтиды. Қазақстанға байланысты бұл термин, атап айтқанда, Қазақстан Республикасының заңдарына сәйкес құрылған бірлескен кәсіпорынның шетелдік қатысушысына шет елге аударылған пайданы қамтиды.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын дивидендтердің нақты иесі дивидендтер төлейтін компания резиденті болып табылатын басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы онда кәсіпкерлік қызметпен айналысса немесе осы басқа Мемлекетте онда орналасқан тұрақты базадан тәуелсіз жеке қызметтер көрсетсе және дивидендтер төленіп тұратын холдинг осындай тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен нақты байланысты болса, осы баптың 1 және 2-тармақтарының ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда ретіне қарай осы Конвенцияның 7-бабының немесе 14-бабының ережелері қолданылады.

5. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компания басқа Уағдаласушы Мемлекеттен пайда немесе табыс алатын болса, осы басқа Мемлекет, осындай дивидендтер осы басқа Мемлекеттің резидентіне төленетін немесе өзіне дивидендтер төленетін холдинг осы басқа Мемлекетте орналасқан тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен нақты байланысты болатын жағдайдан басқа кезде, дивидендтерден қандай да бол-

сын салық ала алмайды және төленетін дивидендтер немесе бөлінбеген пайда түгелдей яки ішінара осы басқа Мемлекетте туындайтын пайдадан немесе табыстан тұрған күннің өзінде компанияның бөлінбеген пайдасынан осы бөлінбеген пайдаға салық салынбайды.

11-бап Проценттер

1. Уағдаласушы Мемлекетте туындайтын және басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төленетін проценттерге осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда осындай проценттерге сондай-ақ олар туындайтын Уағдаласушы Мемлекетте және осы Мемлекеттің заңдарына сәйкес салық салынуы мүмкін, бірақ алушы проценттердің оның нақты иесі болатын болса, онда алынатын салық проценттердің жалпы сомасының 10 процентінен аспауға тиіс.

3. "Проценттер" термині осы бапта пайдаланғанда борышкердің пайдасына қатысуға құқық беретін немесе бермейтін, көпідікпен қамтамасыз етілген немесе етілмеген қандай да болсын борыштық талаптардан алынатын табысты және, атап айтқанда, үкіметтің бағалы қағаздарынан алынатын табысты және облигациялардан немесе қарыздық міндеттемелерден алынатын табысты білдіреді. Проценттер терминіне осы Конвенцияның 10-бабының ережелеріне сәйкес дивидендтер ретінде қарастырылатын табыстың көз-көлген басқа табыс түрін қамтымайды.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын проценттердің нақты иесі проценттер туындайтын басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы осында кәсіпкерлік қызметпен айналысса яки осы басқа Мемлекетте орналасқан тұрақты базадан онда тәуелсіз жеке қызметтер көрсетсе, ал проценттер төленетін борыштық талап осындай тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен нақты байланысты болса, осы баптың 1 және 2-тармақтарының ережелері қолданыл-

майды. Мұндай кезде жағдайға байланысты осы Конвенцияның 7-бабының немесе 14-бабының ережелері қолданылады.

5. Егер осы Уағдаласушы Мемлекеттің өзі, саяси-өкімшілік бөлімше, жергілікті өкімет органдары немесе осы Мемлекеттің резиденті төлеуші болса, проценттер осы Мемлекетте пайда болады деп есептеледі. Алайда, егер проценттер төлейтін жақ Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті ме, жоқ па, осыған қарамастан оның Уағдаласушы Мемлекетте проценттер төленетін борыштың пайда болуына себепкер тұрақты мекемесі немесе тұрақты базасы болса және осындай проценттерді осындай тұрақты мекеме немесе тұрақты база төлеп тұрса, онда осындай проценттер осындай тұрақты мекеме немесе тұрақты база орналасқан Мемлекетте пайда болады деп есептеледі.

6. Егер төлеуші мен нақты иенің арасындағы немесе екеуі мен әлдеқандай басқа бір жақтың арасындағы айырықша қатынастарға байланысты төленетін проценттердің сомасы осындай қатынастар болмаған кезде төлеуші мен нақты иенің арасында келісілуі мүмкін сомадан қандай да болсын себеппен асып кетсе, онда осы баптың ережелері проценттердің тек соңғы аталған сомасына қолданылады. Бұл жағдайда осы Конвенцияның басқа ережелерін ескере отырып әрбір Уағдаласушы Мемлекеттің заңдарына сәйкес төлемнің артық бөлігіне салық салынуға тиіс.

7. Әрбір Уағдаласушы Мемлекет заңдарының резидент емес компанияға төленетін проценттерге ғана қатысты ешқандай ережесі басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резидент-компаниясына төленетін проценттерді осындай проценттер төлейтін компания бөлетін дивидендтер немесе пайда ретінде қарастыруға міндеттейтін ереже сияқты пайымдалмайды. Осының алдындағы сөйлем Уағдаласушы Мемлекеттердің бірінің резиденті болып табылатын және дауыс беру құқығының 50 проценттен астамын басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резиденттері болып табылатын жақ немесе жақтар тікелей немесе жанама бақылайтын компания төлейтін проценттерге қолданылмайды.

8. Егер проценттердің нақты иесі:

а) өзі резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте осындай табыстан салық төлеуден босатылса; және

б) нақты иесі ол осындай холдингтің иесі болған кезден бастап үш ай бойы осындай проценттер алып отырған холдингті сатса немесе оны сату туралы контракт жасаса, осы баптың 2-тармағында көзделген салық жеңілдігі қолданылмайды.

9. Егер проценттер төленетін борыштық талапты жасаумен немесе тапсырумен айналысатын кез-келген жақтың негізгі мақсаты немесе негізгі мақсаттарының бірі осылай жасау немесе тапсыру арқылы осы баптың артықшылықтарын пайдаланып қалуға ұмтылу болса, осы баптың ережелері қолданылмайды.

10. Егер Уағдаласушы Мемлекетте пайда болатын проценттерді басқа Уағдаласушы Мемлекеттің Үкіметі немесе оның жергілікті өкімет органдары яки осы Үкіметтің немесе жергілікті өкімет органдарының кез-келген басқа органы алса және нақты ие болса, олар осы баптың 2-тармағының ережелеріне қарамастан осы Уағдаласушы Мемлекетте салық салудан босатылады.

11. Егер Қазақстанда пайда болатын, нақты иесі болып табылатын Біріккен Корольдіктің резидентіне төленетін проценттер Біріккен Корольдіктің Экспорттық Кредиттерге Кепілдік Веру жөніндегі Департаменті кепілдендірген немесе сақтандырған заем беруіне яки кепілдендірген немесе сақтандырған кез-келген басқа борыштық талапқа немесе кредитке байланысты төленген болса, олар осы Конвенцияның 7-бабының және осы баптың 2-тармағының ережелеріне қарамастан Қазақстанда салық салудан босатылады.

12-бап

Р о я л т и

1. Уағдаласушы Мемлекетте туындайтын және басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төленетін роялтиге осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда осындай роялтиге сондай-ақ ол пайда болатын Уағдаласушы Мемлекетте және осы Мемлекеттің заңдарына сәйкес салық салынуы мүмкін, бірақ егер алушы роялтидің нақты иесі болып табылса, онда осылай алынатын салық роялтидің жалпы сомасының 10 процентінен аспауға тиіс.

3. Осы баптың 2-тармағына қарамастан роялтидің нақты иесіне жалға байланысты, осы баптың 4-тармағының (b) тармақшасында айқындалғандай, роялти төленіп отырған құқық немесе мүлік осы Уағдаласушы Мемлекеттегі тұрақты мекемемен яки тұрақты базамен нақты байланысты болғаны сияқты роялти пайда болған Уағдаласушы Мемлекетте таңдауы бойынша салық салынуы мүмкін. Мұндай кезде осы Конвенцияның 7 немесе 14-баптарының ережелері жағдайға байланысты осындай құқыққа немесе мүлікке қатысты табыстарға және шегерімдерге (амортизациялық есептеулерден басқа өзгелеріне) қолданылады.

4. "Роялти" термині осы бапта қолданылғанда мыналарды пайдаланғаны үшін немесе пайдалану құқығы үшін өтем ретінде алынатын қандай да болсын төлемдерді білдіреді:

а) әдебиет, өнер немесе ғылым шығармалары (оның ішінде кинематографиялық фильмдер және радио мен теледидар хабарларының фильмдері немесе жазбалары), кез-келген патент, сауда маркасы, дизайн немесе модель, жоспар, құпия формула немесе процесс яки өнеркәсіптік, сауда-саттық, ғылыми тәжірибеге (ноу-хау); және

б) өнеркәсіптік, сауда-саттық немесе ғылыми жабдыққа қатысты ақпарат (ноу-хау) жөніндегі кез-келген авторлық құқық.

5. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын роялтидің нақты иесі басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы роялти пайда болған онда кәсіпкерлік қызметпен айналысса немесе осы басқа Мемлекетте орналасқан тұрақты базадан онда тәуелсіз жеке қызметтер көрсетсе және роялти төленіп тұрған құқық не мүлік шын мәнінде осындай тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен байланысты болса, осы баптың 1, 2 немесе 3-тармақтарының ережелері қолданылмайды. Мұндай кезде жағдайға байланысты осы Конвенцияның 7 немесе 14-баптарының ережелері қолданылады.

6. Егер роялти Уағдаласушы Мемлекеттердің бірінде құқықтарды немесе мүлікті пайдаланғаны үшін яки оларды пайдалану құқығын бергені үшін төленсе, ол осы Мемлекетте пайда болды деп есептеледі.

7. Егер төлеуші мен нақты иенің арасындағы немесе екеуі мен қандай да болсын басқа бір жақтың арасындағы айырықша қатынастардың салдарынан төленетін роялтидің сомасы осындай қатынастар болмай тұрғанда төлеуші мен нақты иенің арасында келісілуі мүмкін сомадан кез-келген себеппен асып түсетін болса, онда осы баптың ережелері соңғы атап өтілген сомаға ғана қолданылады. Мұндай жағдайда төлемнің артық бөлігіне осы Конвенцияның басқа ережелерін тиісті дәрежеде ескере отырып әрбір Уағдаласушы Мемлекеттің заңдарына сәйкес салық салынуға тиіс.

8. Егер роялти төленіп отырған құқықтар жасаумен немесе оларды берумен айналысатын кез-келген жақтың негізгі мақсаты немесе негізгі мақсаттарының бірі осылай жасау немесе беру арқылы осы баптың артықшылықтарын пайдаланып қалуға ұмтылу болса, осы баптың ережелері қолданылмайды.

13-бап

Мүлік құнының өсімінен түсетін табыстар

1. Осы Конвенцияның 6-бабында айқындалғанындай, және басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан қозғалмайтын мүлікті шеттетуден Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған табыстарға осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Уағдаласушы Мемлекеттің резидентінің шеттетуден алған табыстарына:

а) құны немесе көп бөлігі басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан қозғалмайтын мүлікпен тікелей не жанамалай байланысты ресми түрде танылған қор биржасында елеулі және тұрақты негізде сатылатын акциялардан, немесе

б) мүлкі негізінен басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан қозғалмайтын мүліктен немесе жоғарыда (а) тармақшасында атап өтілген акциялардан тұратын еріптестікке яки сенім қорына (трастқа) қатысудан алынатын табыстарға

осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

3. Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны басқа Уағдаласушы Мемлекетте ие тұрақты мекеменің кәсіпкерлік мүлкінің бір бөлігін құрайтын қозғалатын мүлікті шеттетуден немесе, осындай тұрақты мекемені (жеке немесе бүкіл кәсіпорынды тұтас алғанда) яки осындай тұрақты базаны шеттетуден алынатын осындай табыстарды қоса алғанда, тәуелсіз жеке қызметтер көрсету мақсаттары үшін Уағдаласушы Мемлекеттің басқа Уағдаласушы Мемлекеттегі резиденті пайдалана алатын тұрақты базасына қатысты қозғалатын мүліктен алынатын табыстарға осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

4. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті халықаралық тасымалда Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорыны пайдаланатын теңіз немесе әуе кемелерін шеттетуден немесе осындай әуе немесе теңіз кемелерін пайдалануға байланысты қозғалатын мүліктен

алған табыстарға осы Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

5. Осы баптың 1, 2, 3 және 4-тармақтарында атап өтілетіннен басқа кез-келген мүлікті шеттетуден алынатын табыстарға осындай мүлікті шеттетуші жақ резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

6. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын және мүлікті шеттетудің тікелей алдында бес жыл бойы кез-келген уақытта бірінші атап өтілген Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болған жеке адамның кез-келген мүлікті шеттетуден алған мүлік құнының өсімінен түскен табыстарға өзінің заңдарына сәйкес салық алу жөніндегі Уағдаласушы Мемлекеттің құқығын осы баптың 5-тармағының ережелері қозғамайды.

14-бап

Тәуелсіз жеке қызметтер

1. Кәсіптік қызметтер немесе тәуелсіз сипаттағы өзге де қызмет басқа Уағдаласушы Мемлекетте көрсетілетін немесе көрсетілген; және

а) табыс жеке адамның осы басқа Мемлекетте тұрақты түрде қол жеткізерліктей негізде ие болып отырған немесе ие болған тұрақты базаға қатысты болған; немесе

б) осындай жеке адам осы басқа Мемлекетте қандай да болсын ретімен келген 12 айда 183 күннен асатын кезең немесе кезеңдер бойы болып отырған яки болған кезден басқа жағдайда осындай қызметтер үшін Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған табысқа осы Мемлекетте ғана салық салынады.

Егер ол осындай тұрақты базаға ие болып отырса немесе ие болған болса яки осылайша қатысып отырса немесе қатысқан болса, онда табысқа басқа Уағдаласушы Мемлекетте салық салы-

нуы, бірақ осы он екі айлық кезеңде осы тұрақты базаға немесе осы Уағдаласушы Мемлекетте көрсетілген кәсіптік қызметтерге қатысты бөлігінде ғана салық салынуы мүмкін.

2. "Кәсіптік қызметтер" термині, атап айтқанда, дәрігерлердің, адвокаттардың, инженерлердің, сәулетшілердің, тіс дәрігерлерінің және бухгалтерлердің тәуелсіз қызметтері сияқты тәуелсіз ғылыми, әдеби, артистік, білім беру немесе оқытушылық қызметтерді қамтиды.

15-бап

Тәуелді жеке қызметтер

1. Егер жалдау бойынша жұмыс басқа Уағдаласушы Мемлекетте орындалмаса ғана жалдау бойынша жұмысқа байланысты Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған ақыға, жалақыға және басқа да осындай сыйақыларыға осы Конвенцияның 16, 18, 19 және 20-баптарының ережелерін ескере отырып осы Мемлекетте салық салынады. Егер жалдау бойынша жұмыс осылайша орындалып жатса, осыған байланысты алынған осындай сыйақыға осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Егер:

а) алушы басқа Мемлекетте көз-келген 12 айлық кезеңнің шеңберінде жалпы алғанда 183 күннен аспайтын кезең немесе кезеңдер бойы болса; және

б) сыйақыны басқа Мемлекеттің резиденті болып табылмайтын жалдаушы төлесе немесе ол жалдаушының атынан төленсе; және

с) сыйақыны жалдаушының басқа Мемлекетте бар тұрақты мекемесі немесе тұрақты базасы төлеп отырмаса,

Басқа Уағдаласушы Мемлекетте атқарылатын жалдау бойынша жұмысқа байланысты Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған сыйақыға осы баптың 1-тармағының ережелеріне қарамастан бірінші аталған Мемлекетте ғана салық салынады.

3. Халықаралық тасымалда пайдаланылатын теңіз немесе әуе кемесінің бортында орындалатын жалдау бойынша жұмысқа қатысты алынған сыйақыға осы баптың осының алдындағы ережелеріне қарамастан осы теңіз немесе әуе кемесін пайдаланушы кәсіпорын резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

16-бап

Директорлардың сыйақылары

Басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның директорлар кеңесінің мүшесі ретінде Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған директорлардың сыйақыларына және басқа да осындай төлемдерге осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

17-бап

Артистер және спортшылар

1. Театр, кино, радио немесе теледидар артисі яки музыкант секілді өнер қызметкері ретінде яки спортшы ретінде басқа Уағдаласушы Мемлекетте атқаратын өзінің жеке қызметінен Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған табысқа осы басқа Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Егер өнер қызметкері немесе спортшы өзінің осы тұрғысында жүзеге асыратын жеке қызметіне қатысты табысы өнер қызметкерінің немесе спортшының өзіне емес, басқа біреуге есептелсе, онда осы табысқа осы Конвенцияның 7, 14 және 15-баптарының ережелеріне қарамастан осы өнер қызметкері не-

месе спортшы қызметін жүзеге асыратын Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

18-бап

Зейнетақылар

1. Осы Конвенцияның 19-бабының 2-тармағының ережелеріне сәйкес Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне бұдан бұрын жалдау бойынша жүзеге асырылған жұмыс үшін төленетін зейнетақылар мен басқа да осындай сыйақыларға және осындай резидентке төленетін кез-келген жыл сайынғы рентаға тек осы Мемлекетте салық салынады.

2. "Жыл сайынғы рента" термині жеке адамның өмір бойына немесе айқындалған уақыт кезеңі яки айқындалуы мүмкін уақыт кезеңі бойына белгіленген мерзімде оған ауық-ауық төленіп тұратын, осындай төлемдерді ақшалай немесе ақша өлшемімен берілетін пара-пар және толық сыйақының орнына төлеу міндеттемесімен төленіп тұратын белгіленген соманы білдіреді.

19-бап

Мемлекеттік қызмет

1. а) Уағдаласушы Мемлекет немесе оның саяси-әкімшілік бөлімшесі яки жергілікті өкімет органы жеке адамға осы Мемлекет немесе саяси-әкімшілік бөлімшесі яки жергілікті өкімет органы үшін атқарған қызметі үшін төлейтін зейнетақыдан өзге сыйақыға осы Мемлекетте ғана салық салынады;

б) Егер қызмет басқа Уағдаласушы Мемлекетте жүзеге асырылса, ал жеке адам осы Мемлекеттің резиденті болып табылса, ол:

i) осы Мемлекеттің азаматы болса; немесе

ii) осындай қызметті жүзеге асыру мақсаты үшін ғана осы Мемлекеттің резиденті болмаса,

осы тармақтың а) тармақшасының ережелеріне қарамастан осындай сыйақыға осы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. а) Уағдаласушы Мемлекет немесе оның саяси-әкімшілік бөлімшесі яки жергілікті өкімет органы немесе олар құрған қорлар осы Мемлекетке немесе оның саяси-әкімшілік бөлімшесіне яки жергілікті өкімет органына көрсетілетін қызмет үшін жеке адамға төлейтін кез-келген әйнетақыға осы Мемлекетте ғана салық салынады;

б) Егер жеке адам осы Мемлекеттің резиденті және азаматы болса, осы тармақтың а) тармақшасының ережелеріне қарамастан осындай әйнетақыға басқа Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

3. Осы Конвенцияның 15, 16 және 18-баптарының ережелері Уағдаласушы Мемлекеттің немесе оның саяси-әкімшілік бөлімшесінің яки жергілікті өкімет органының кәсіпкерлік қызметіне байланысты жүзеге асырылатын қызметке қатысты сыйақылар мен әйнетақыларға қолданылады.

20-бап Студенттер

Төмендегі төлемдер бірінші атап өтілген Мемлекеттен тысқары жерлерде орналасқан кездерден туындаған жағдайда тікелей Уағдаласушы Мемлекетке келгенге дейін басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резиденттері болып табылатын және болған және бірінші атап өтілген Мемлекетте оқу немесе білім алу мақсатымен ғана жүрген студент яки стажер алатын және тұру,

оқу және білім алу мақсаттарына арналған төлемдерге осы Мемлекетте салық салынбайды.

21-бап Басқа табыстар

1. Әкімшілік жүргізу процесінде сенім қорларынан немесе қайтыс болған адамдардың иениелерінен төленетін табыстардан басқа осы Конвенцияның осының алдындағы баптарында қаралмайтын Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті нақты иесі болып табылатын табыс түрлеріне пайда болу кездеріне қарамастан осы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын төмендегі табыстарды алушы басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы кәсіпкерлік қызметпен айналысса немесе осы басқа Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты базадан онда тәуелсіз жеке қызметтер көрсетсе және табыстар төленіп отырған құқық немесе мүлік осындай тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен байланысты болса, осы Конвенцияның 6-бабының 2-тармағында айқындалғандай, қозғалмайтын мүліктен алынған табыстардан өзге табыстарға осы баптың 1-тармағының ережелері қолданылмайды. Мұндай кезде жағдайға байланысты осы Конвенцияның 7 немесе 14-баптарының ережелері қолданылады.

3. Егер табыстар төленетін құқықтар жасаумен немесе берумен айналысатын кез-келген жақтың негізгі мақсаты немесе негізгі мақсаттарының бірі осылай жасау немесе беру арқылы осы баптың артықшылықтарын пайдаланып қалу болса, осы баптың ережелері қолданылмайды.

22-бап

Қосарланған салық садуды жою

1. Біріккен Корольдіктің салығымен салыстырғанда оның аумағынан тыс жерлерде төленетін салықтың есепке алынуы Біріккен Корольдік заңдарының ережелерін (жалпы принципті қозғамайтын) ескере отырып былай шешіледі:

а) Қазақстанның Заңдарына сәйкес және осы Конвенцияға орай Қазақстандағы көздерден алынған пайдаға, табысқа немесе мүлік құнының өсімінен алынған салық салынатын табысқа тікелей немесе шегеру арқылы төленетін оның салығы (дивидендтер төленген жағдайда осындай дивидендтер төленетін пайдаға қатысты Қазақстанда төленетін салықты қоспағанда) сол пайдаға, табысқа немесе мүлік құнының өсімінен алынатын салық салынатын табысқа есептелген Біріккен Корольдіктің көз-келген салығына қарсы есептелуге тиіс,

б) егер Біріккен Корольдіктің резиденті болып табылатын және дивидендтер төлейтін компанияның дауыс беру құқығының кем дегенде 10 процентін тікелей немесе жанамалай бақылайтын компанияға Қазақстан резиденті болып табылатын компания дивидендтер төлеген жағдайда есепке алынатын сома дивидендтер төленетін пайдаға байланысты компания төлейтін салықты (осы тармақтың (а) тармақшасына сәйкес есепке алынуы мүмкін Қазақстанның көз-келген салығына қосымша ретінде) қамтитын болады.

2. Жеңілдікті Қазақстаннан тысқары жерлерде төленетін салықтан (жалпы принциптерді қозғамайтын) Қазақстан салығының есебіне есепке алу ретінде қарастыратын Қазақстан заңдарының ережелерін ескере отырып Біріккен Корольдіктегі көздерден пайдаға, табысқа немесе құн өсімінен алынатын салық салынатын табысқа тікелей немесе шегеріп тастау арқылы алыну-алынбауына қарамастан Біріккен Корольдіктің заңдарына сәйкес және осы Конвенцияға орай төленетін Біріккен Корольдіктің салығы (дивидендтер жағдайында дивидендтер төленіп отырған пайдаға қатысты Біріккен Корольдікте төлену-

ге тиіс салықты қоспағанда) Біріккен Корольдіктің салығын есептегенде ескерілген сол пайдаға, табысқа немесе құн есімінен алынатын салық салынатын табысқа қатысты есептелген кез-келген Қазақстан салығының есебіне есепке алынған болып саналады.

3. Осы баптың 1 және 2-тармақтарының мақсаттары үшін осы Конвенцияға сәйкес басқа Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне тиесілі пайда, табыс және мүлік құнының есімінен алынатын табыс осы басқа Уағдаласушы Мемлекеттегі кездерден туындаған болып есептеледі.

23-бап

Жеңілдіктерді шектеу

1. Егер осы Конвенцияның кез-келген ережесі бойынша кез-келген табыс Уағдаласушы Мемлекетте салықтан босатылса және басқа Уағдаласушы Мемлекетте қолданылып жүрген заңдар бойынша осы табысқа қатысты жақ осы табыстың толық сомасына қатысты емес, өзі осы басқа Уағдаласушы Мемлекетте алған немесе оған аударған сома жөнінде салық салу субъектісі болып табылса, онда осы Конвенция бойынша бірінші атап өтілген Уағдаласушы Мемлекетке тиісті жеңілдік осы табыстың басқа Уағдаласушы Мемлекетте салық салынатын бөлігіне ғана қолданылады.

2. Егер Уағдаласушы Мемлекет резидентінің негізгі мақсаты немесе негізгі мақсаттарының бірі осы Конвенцияның жеңілдіктерін алу болса, шетел инвестицияларын көтермелеуге қатысты ұлттық заңдарға сәйкес осы Конвенцияның кез-келген басқа бабының ережелеріне қарамастан оның табыстарына немесе мүлік құнының есімінен алатын табысына осы Уағдаласушы Мемлекетте салық салынбайды немесе оған төмендетілген ставка бойынша салық салынады, осы Конвенцияда көзделген салықты қандай да болсын төмендету немесе одан босату кезінде жеңілдіктер алмайды.

24-бап
Әріптестік

Егер осы Конвенцияның көз-келген ережесіне сәйкес әріптестіктің, бірлескен кәсіпорынның немесе басқа да экономикалық өлшемнің Қазақстан резиденті ретінде Біріккен Корольдікте көз-келген табысқа немесе мүлік құнының өсімінен алынатын табысқа салынатын салықтан босау құқығы болса, онда бұл ереже Біріккен Корольдіктің резиденті болып табылатын әріптестіктің, бірлескен кәсіпорынның немесе басқа да экономикалық өлшемнің көз-келген мүшесіне оның осындай табыстардағы немесе мүлік құнының өсімінен алынатын табыстағы үлесіне байланысты салық салу жөніндегі Біріккен Корольдіктің құқығын шектейтін ереже ретінде қарастырылмайды; бірақ көз-келген осындай табыстар немесе құн өсімінен алынатын табыс осы Конвенцияның 22-бабының мақсаттары үшін Қазақстандағы көздерден алынған табыстар немесе құн өсімінен алынатын табыстар ретінде қарастырылады.

25-бап
Кемсітпеу

1. Уағдаласушы Мемлекетте қолданылып жүрген заңдар бойынша өздеріне төмендегідей мәртебе алатын осы Уағдаласушы Мемлекеттің азаматтары және көз-келген заңды ұйым, әріптестік, ассоциация немесе басқа да экономикалық өлшем осы басқа Уағдаласушы Мемлекетте қолданылып жүрген заңдар бойынша осындай мәртебе алатын Уағдаласушы Мемлекеттің азаматтары және көз-келген заңды ұйым, әріптестік, ассоциация немесе басқа да экономикалық өлшем дәл сондай жағдайларда ұшырайтын немесе ұшырауы мүмкін салық салуға және соған байланысты міндеттемеге қарағанда өзгеше немесе анағұрлым ауыр-тпалықты болып келетін көз-келген салық салуға немесе соған байланысты міндеттемеге басқа Уағдаласушы Мемлекетте ұшырамайтын болады.

2. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденттері болып табылатын азаматтығы жоқ адамдар Уағдаласушы Мемлекеттердің бірде-бірінде сол Мемлекеттің азаматтары дәл сондай жағдайларда ұшырайтын немесе ұшырауы мүмкін салық салуға және онымен байланысты басқа міндеттемелерге қарағанда өзгеше немесе анағұрлым ауыртпалықты болатын кез-келген салық салуға немесе онымен байланысты басқа міндеттемеге ұшырмайды.

3. Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны басқа Уағдаласушы Мемлекетте ие болып отырған тұрақты мекемеге салық салу осындай қызметпен айналысатын осы басқа Мемлекеттің кәсіпорындарына салық салумен салыстырғанда осы басқа Мемлекетте қолайсыздау болмауға тиіс.

4. Осы Конвенцияның 9-бабының 1-тармағының, 11-бабының 6-тармағының, 12-бабының 7-тармағының ережелері қолданылатын жағдайлардан басқа кезде және 11-баптың 7-тармағының ережелерін ескере отырып Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны осындай кәсіпорынның салық салынатын пайдасын айқындау мақсаты үшін басқа Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төлейтін проценттер, роялти және басқа да төлемдер бірінші атап өтілген Мемлекеттің резидентіне төленгені сияқты олар дәл солай шегеріп тасталуға тиіс.

5. Капиталдары басқа Уағдаласушы Мемлекеттің бір немесе бірнеше резиденттеріне толық не ішінара қарайтын немесе олар оны тікелей не жанама бақылайтын Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорындары алғашқы аталған Мемлекеттің басқа осындай кәсіпорындары ұшырайтын және ұшырауы мүмкін салық салуға және оған байланысты міндеттемелерге қарағанда өзгеше немесе анағұрлым ауыртпалықты болатын кез-келген салық салуға немесе оған байланысты кез-келген міндеттемелерге алғашқы аталған Мемлекетте ұшырамауға тиісті.

6. Осы баптың маңынынан ешбір сөз салық салу мақсаты үшін резидент-жеке адамдарға берілетін қандай да болмасын жеке жеңілдіктерді, салықтан босатуды және көмітулерді осы Мемлекеттегі резидент емес жеке адамдарға беруде кез-келген

Уағдаласушы Мемлекетті міндетті ету ретінде түсіндірілмейді.

7. Осы баптың ережелері осы Конвенцияға қатысты салықтарға қолданылады.

26-бап

Өзара келісіп алу рәсімі

1. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті Уағдаласушы Мемлекеттердің бірінің немесе екеуінің де іс-қиймылдары осы Конвенцияның ережелеріне сәйкес келмейтін салық салуға әкеледі не әкелетін болады деп есептесе, осы Мемлекеттердің ұлттық заңдарымен кешделген қорғану құралдарына қарамастан, ол өз ісін өзі резиденті болып отырған Уағдаласушы Мемлекеттің немесе егер ісі осы Конвенцияның 25-бабының 1-тармағына сай келсе, өзі резиденті болып отырған сол Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органдарына қарау үшін ұсынуы мүмкін.

2. Құзыретті орган егер ол қойылған талапты негізі бар деп тапса және ол өзі қанағаттанарлық шешімге келе алмаса, Конвенцияға сәйкес келмейтін салық салуды болдырмау мақсатымен, мәселені басқа Уағдаласушы Мемлекеттің құзырлы органымен өзара келісу бойынша шешуге ұмтылады.

3. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары Конвенцияны түсіндіру немесе қолдану кезінде туындайтын кез-келген қиыншылықтар мен күмәндылықтарды өзара келісу бойынша шешуге ұмтылатын болады.

4. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары осының алдындағы тармақтарды түсінісуде келісімге жету мақсаттарында бір-бірімен тікелей қатынас орнатуы мүмкін.

27-бап
Ақпарат алысу

1. Осы заң бойынша салық салу, атап айтқанда, салықтан жалтаруды боддырмау және салықтан ашық жалтаруға қарсы бағытталған заң ережелерін орындауға қатысты, Конвенцияға қайшы келмейтін дәрежеде, Уағдаласушы Мемлекеттердің құзырлы органдары осы Конвенция қолданылатын салықтарға қатысты, осы Конвенцияның ережелерін немесе Уағдаласушы Мемлекеттердің ішкі заңдарын орындау үшін қажетті ақпар алысады. Уағдаласушы Мемлекет алған көз-келген ақпар құпия болып есептеледі және тек осы Конвенция қолданылатын салықтарға қатысты, соларды алумен, мәжбүр етіп өндіріп алумен, сотпен қуғындаумен немесе шағымдарды қараумен байланысты органдарға (сот мен әкімшілік органдарын қоса алғанда) хабарланады. Мұндай жақтар немесе органдар ақпарды тек осындай мақсаттар үшін пайдаланады. Олар бұл ақпарды ашық сот мәжілісінде немесе сот шешімдерін қабылдау кезінде ашуы мүмкін.

2. Осы баптың 1-тармағының ережелері ешбір жағдайда Уағдаласушы Мемлекеттің көз-келгенін:

а) осы немесе басқа Уағдаласушы Мемлекетте қолданылатын заңнан және әкімшілік іс-тәжірибеден ауытқитын әкімшілік шаралар жүргізуде;

б) осы немесе басқа Уағдаласушы Мемлекеттің заңы бойынша немесе кәдімгі әкімшілік іс-тәжірибесі барысында алуға болмайтын ақпар беруде;

с) қандай да болмасын сауда, кәсіпкерлік, өнеркәсіптік, сауда-саттық немесе кәсіпқойлық құпияны немесе сауда процесін ашатын ақпар, не мемлекеттік саясатқа қайшы келетіндей ақпар ашып, көрсетуде міндеттеме жүктейтіндей түрғыда түсіндірілмейтін болады.

28-бап

Дипломатиялық және консулдық мекемелер мен тұрақты өкілдіктердің мүшелері мен қызметкерлері.

Осы Конвенциядағы ешбір ережесі халықаралық ұйымдар нындағы дипломатиялық және консулдық мекемелердің немесе тұрақты өкілдіктердің мүшелері мен қызметкерлерінің халықаралық құқықтың жалпы нормаларына немесе арнаулы келісімдердің ережелеріне сәйкес ұсынылған салық жеңілдіктерін қозғамайды.

29-бап

Күшіне енуі

1. Әрбір Уағдаласушы Мемлекет осы Конвенцияның күшіне кіруі үшін оның заңы бойынша талап етілетін реттеу жоралғыларының аяқталғаны туралы дипломатиялық жолдар арқылы басқасына хабар береді.

2. Осы Конвенция осы соңғы хабар жеткеннен кейінгі кезден бастап күшіне енеді және одан:

а) Біріккен Корольдікте:

(i) 1993 жылғы 6 сәуірден немесе одан кейіннен бастап, кез-келген салық салынатын жылдың табыс салығынан және мүлік құнының өсуінен түсетін табыстан алынатын салыққа қатысты;

(ii) 1993 жылдың 1 сәуірінен бастап немесе содан кейін кез-келген қаржы жылы үшін корпорациядан алынатын салық жөнінде;

б) Қазақстанда:

(i) 1993 жылғы 1 қаңтардан немесе одан кейін төленетін

немесе жеңілдікпен берілетін сомалар бойынша табыс көзінен ұсталатын салықтарға қатысты; және

(ii) 1993 жылғы 1 қаңтардан басталатын немесе одан кейінгі салық салынатын кезеңдерге басқа салықтарға қатысты өз күшін бастайды.

30-бап

Күшін тоқтату

Осы Конвенция Уағдаласушы Мемлекеттердің бірі оның күшін тоқтататындығын қуаттағанға дейін күшінде болады. Уағдаласушы Мемлекеттердің әрқайсысы Конвенция күшіне кірген кезден 5 жыл өткеннен кейін кез-келген календарлық жыл аяқталғанға дейін алты айдан кешікпей оның күшін тоқтататындығын қуаттайтыны туралы дипломатиялы жолдар арқылы жаабаша хабар беруі мүмкін. Мұндай жағдайда Конвенция:

а) Біріккен Корольдікте:

(i) хабар берілген жылдан кейінгі календарлық жылдың 6-сәуірінен бастап немесе одан кейіннен кез-келген салық салынатын жылға табыстардан және мүлік құнының өсуінен түсетін табыстардан алынатын салыққа қатысты;

(ii) хабар берілген жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 сәуірінен бастап не одан кейіннен кез-келген қаржы жылындағы корпорациялардан алынатын салыққа қатысты;

б) Қазақстанда:

(i) алты ай мерзім өткеннен кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарынан немесе одан кейіннен бастап төленетін немесе есептелетін сомалардан, табыс көздерінен ұсталатын салықтарға қатысты; және

(ii) алты ай мерзім өткеннен кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарынан басталатын салық салынатын кезеңдерге басқа салықтарға қатысты өз күшін тоқтатады.

Тиісті түрде осыған өкілдік алғандар осыны куәландыру ретінде осы Конвенцияға қол қойды.

1994 жылғы 21 наурыда Лондон қаласында екі дана етіп ағылшын, орыс тілдерінде жасалды және текстердің екеуінің де күші бірдей.

Осы Конвенцияны қазақ тіліне аударуды Уағдаласушы Мемлекеттер жүзеге асырып, келісіп алатын болады, және де қазақ тіліндегі текстің орыс және ағылшын тілдеріндегі текстермен бірдей күші болады.

Ұлыбритания және Солтүстік
Ирландия Біріккен Корольдігінің
Үкіметі үшін

Қазақстан Республикасы
Үкіметі үшін

ҚОСАРЛАНҒАН САЛЫҚ САЛУДЫ ЖОЮ, ТАБЫСТАР МЕН
МҮЛІК ҚҰНЫНЫҢ ӨСІМІНЕ САЛЫНАТЫН САЛЫҚТЫ
ТӨЛЕУДЕН ЖАЛТАРУҒА ЖОЛ БЕРМЕУ ТУРАЛЫ ҰЛЫБРИТАНИЯ
ЖӘНЕ СОЛТҮСТІК ИРЛАНДИЯ БІРІККЕН КОРОЛЬДІГІНІҢ
ҮКІМЕТІ МЕН ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ҮКІМЕТІ
АРАСЫНДАҒЫ КОНВЕНЦИЯҒА
Х А Т Т А М А

Біз, төменде қол қоюшылар,

Ұлыбритания және Солтүстік Ирландия Біріккен Корольдігін Қазақстан Республикасындағы Төтенше және Өкілетті Елшісі Дугл Мак Адам мен Қазақстан Республикасының Сыртқы істер министрі Қасымжомарт Тоқаев, Лондонда 1994 жылғы 21-наурызда қол қойылған Ұлыбритания және Солтүстік Ирландия Біріккен Корольдігінің Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі арасындағы Қосарланған салық салуды жою, табыстар мен мүлік құнының өсіміне салынатын салықты төлеуден жалтаруға жол бермеу туралы конвенцияны қорытынды ережелеріне сәйкес, осы арқылы жоғарыда аталған Конвенцияның қоса берілген қазақ тіліндегі аудармасын қабылдаймыз.

Мұны куәландыру үшін, ағылшын, қазақ және орыс тілдерінде екі данада осы Хаттамаға қол қойылды.

Алматы

1998 жылғы “ 3 ” Ақпан

Дуглас МакАдам

Қасымжомарт Тоқаев

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

КОНВЕНЦИЯ

между Правительством Соединенного Королевства Великобритании и Северной Ирландии и Правительством Республики Казахстан об устранении двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доходы и прирост стоимости имущества

Правительство Соединенного Королевства Великобритании и Северной Ирландии и Правительство Республики Казахстан,

Желая заключить Конвенцию об устранении двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доходы и прирост стоимости имущества, договорились о следующем.

Статья 1

Лица, к которым применяется Конвенция.

Настоящая Конвенция применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Конвенция

1. Настоящая Конвенция применяется к налогам на доходы и прирост стоимости имущества, взимаемые от имени одного из Договаривающихся Государств, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доходы и доходы от прироста стоимости имущества считаются все виды налогов, налагаемые на общую сумму доходов или части доходов, включая налоги на доходы от отчуждения движимого или недвижимого имущества и налоги на общую сумму жалованья или зарплаты, выплачиваемые предприятиями.

3. Налогами, на которые распространяется настоящая Конвенция являются:

а) в случае Соединенного Королевства:

(i) подоходный налог;

(ii) налог с корпораций; и

(iii) налог на доходы от прироста стоимости имущества,
(здесь и далее именуемые как "налоги Соединенного Королевства")

б) в случае Республики Казахстан, налоги на доходы и прибыль, предусмотренные следующими законами:

(i) Законом "О налогах с предприятий, объединений и организаций"; и

(ii) Законом "О подоходном налоге с граждан Республики Казахстан, иностранных граждан и лиц без гражданства",

(здесь и далее именуемые как "налоги Казахстана")

4. Настоящая Конвенция также применяется к любым идентичным или по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься каждым Договаривающимся Государством после даты подписания настоящей Конвенции в дополнение или вместо налогов этого Договаривающегося Государства, предусмотренных в пункте 3 настоящей статьи.

Компетентные органы Договаривающихся Государств уведомят друг друга о любых существенных изменениях, в их соответствующих налоговых законах.

Статья 3

Общие определения

1. для целей настоящей Конвенции, если из контекста не вытекает иное:

а) термин "Соединенное Королевство" означает Великобританию и Северную Ирландию, и включает любую зону за пределами территориального моря Соединенного Королевства, которая в соответствии с международным правом определялась или может в дальнейшем определяться согласно законодательству Соединенного Королевства касающемуся континентального шельфа, как зона, где могут осуществляться права Соединенного Королевства в отношении морского дна, его недр и природных ресурсов.

б) термин "Казахстан" означает Республику Казахстан. При использовании в географическом смысле термин "Казахстан" включает территориальное море, а также исключительную экономическую зону и континентальный шельф, в которых Казахстан может для определенных целей осуществлять суверенные права и юрисдикцию в соответствии с международным правом и в которых применяются законы, регулирующие налоги Казахстана.

с) термин "гражданин" означает:

(i) в отношении Соединенного Королевства, любого британского гражданина или любого британского подданного, не имеющего гражданства любой другой страны или территории Британского Содружества, при условии, что он имеет право на проживание в Соединенном Королевстве;

(ii) в отношении Казахстана^a, любого гражданина Казахстана;

(d) термины "Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают Соединенное Королевство или Казахстан в зависимости от контекста;

(e) термин "лицо" означает физическое лицо, компанию или любое другое объединение лиц, но с учетом пункта 2 настоящей статьи не включает партнерство или совместное предприятие;

(f) термин "компания" означает любое корпоративное образование или любую экономическую единицу, которая рассматривается как корпоративное образование для целей налогообложения, и в случае Казахстана, включает акционерное общество, общество с ограниченной ответственностью или любое другое юридическое лицо или организацию, облагаемые налогом на прибыль;

(g) термин "предприятие Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают соответственно предприятие, управляемое резидентом Договаривающегося Государства и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

(h) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским или воздушным судном, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, за исключением, когда морское или воздушное судно эксплуатируется исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве;

(i) термин "компетентный орган" означает, в случае Соединенного Королевства Управление внутренних доходов или его уполномоченного представителя и, в случае Республики Казахстан Министра финансов Республики Казахстан или его уполномоченного представителя.

2. Партнерство или совместное предприятие, получающие свой статус по законодательству Казахстана и рассматриваемые как налогооблагаемая единица по законодательству Казахстана, рассматриваются как лица в целях настоящей Конвенции.

3. При применении настоящей Конвенции Договаривающимся Государством любой термин, не определенный в ней будет иметь то значение, если из контекста не вытекает иное, которое оно имеет по законодательству этого Договаривающегося Государства в отношении налогов, на которые распространяется настоящая Конвенция.

Статья 4

Резидентство

1. Для целей настоящей Конвенции термин "резидент Договариваемого Государства" означает любое лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит в нем налогообложению по причине его местожительства, резиденства, места управления или другого критерия аналогичного характера. Но термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в этом Договариваемом Государстве, только если оно получает доходы или доход от прироста стоимости имущества от расположенных там источников.

2. Если по причине положений пункта 1 настоящей статьи физическое лицо является резидентом обоих Договариваемых Государств, то его статус определяется следующим правилам:

а) оно считается резидентом Договариваемого Государства, в котором оно располагает доступным ему постоянным жилищем; если оно располагает доступным ему постоянным жилищем в обоих Договариваемых Государствах, оно считается резидентом Договариваемого Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические отношения (центр жизненных интересов);

б) если Договариваемое Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает принадлежащим ему постоянным жилищем ни в одном из Договариваемых Государств, оно считается резидентом того Договариваемого Государства, в котором оно обычно проживает;

с) если оно обычно проживает в обоих Договариваемых Государствах или ни в одном из них, оно считается резидентом Договариваемого Государства, гражданином которого оно является;

д) если оно является гражданином обоих Договариваемых Государств или не является гражданином ни одного из них, компетентные органы Договариваемых Государств решают вопрос по взаимному согласию.

3. Если по причине положений пункта 1 настоящей статьи лицо иное, чем физическое, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, тогда оно считается резидентом Договаривающегося Государства, в котором расположено его место эффективного управления.

Статья 5

Постоянное учреждение

1. Для целей настоящей Конвенции, термин " постоянное учреждение " означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Термин " постоянное учреждение " в частности включает:

- a) место управления
- b) отделение
- c) контору
- d) фабрику
- e) мастерскую
- f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место добычи природных ресурсов.

3. Термин " постоянное учреждение " также включает:

a) строительную площадку или строительный, монтажный или сборочный объект или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, только в случае, когда такая площадка или объект существуют в течение более 12 месяцев, или такие услуги оказываются в течение более чем 12 месяцев; и

b) установку или сооружение, используемые для разведки природных ресурсов или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, а также буровую установку или судно, используемые для разведки природных ресурсов, только в случае, когда такое использование длится в течение более чем 12 месяцев, или такие услуги оказываются в течение более чем 12 месяцев; и

c) оказание услуг, включая консультационные услуги, резидентами через служащих или другой персонал, нанятый резидентом для таких целей, но только если деятельность такого характера продолжается (для такого или связанного с ним проекта) в пределах страны в течение более чем 12 месяцев.

4. Независимо от предшествующих положений настоящей статьи, термин " постоянное учреждение " не рассматривается, как включающее:

а) использование сооружений исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

б) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей хранения, демонстраций или поставки;

в) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей переработки другим предприятием;

г) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, или для сбора информации для предприятия;

д) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

е) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от (а) до (е) настоящего пункта при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи, если лицо иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6 настоящей статьи - действует от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Договариваемся Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в этом Государстве, в отношении любой деятельности, которую это лицо предпринимает для предприятия, если деятельность такого лица не ограничивается упомянутой в пункте 4 настоящей статьи, которая, если осу-

ществляется через постоянное место деятельности не превращает это постоянное место деятельности в постоянное учреждение согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие, не рассматривается как имеющее постоянное учреждение в Договариваемся Государстве только потому, что оно осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или другого агента с независимым статусом, при условии, что такие лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, которая является резидентом Договариваемого Государства контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или которая осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение либо другим образом) сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение другой.

Статья 6

Доходы от недвижимого имущества.

1. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельскохозяйственного или лесного хозяйства), находящегося в другом Договаривающемся Государстве могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет то значение, которое он имеет по законодательству Договаривающегося Государства, в котором расположено имущество. Термин в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, к которым применяются положения общего права в отношении земельной собственности, узуфрукт недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или право на разработку минеральных запасов, источников и других природных ресурсов; морские и воздушные суда не рассматриваются как недвижимое имущество.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются к доходам, полученным от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в любой другой форме.

4. Положения пунктов 1 и 3 настоящей статьи также применяются к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности.

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только предприятие не осуществляет или не осуществляло предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, через расположенное там постоянное учреждение.

Если предприятие осуществляет или осуществляло предпринимательскую деятельность как сказано выше, то прибыль может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к такому постоянному учреждению.

2. С учетом положений пункта 3 настоящей статьи, если предприятие Договаривающегося Государства осуществляет или осуществляло предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, через расположенное там постоянное учреждение, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было самостоятельным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью, при таких же или аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вычет расходов, которые понесены для целей постоянного учреждения, включая обоснованное распределение управленческих и общих административных расходов, понесенных для целей предприятия в целом, как в Договаривающемся Государстве, в котором расположено постоянное учреждение или где бы то ни было.

4. Никакая прибыль не относится к постоянному учреждению на основании лишь закупки этим постоянным учреждением товаров или изделий для предприятия.

5. Если прибыль включает виды доходов или доход от прироста стоимости имущества, о которых отдельно говорится в других статьях

настоящей Конвенции, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

6. Прибыль от предпринимательской деятельности, относящаяся к постоянному учреждению определяется таким же способом из года в год, если не имеется достаточных и веских причин для изменения такого порядка.

Статья 8

Морской и воздушный транспорт

1. Прибыль, полученная резидентом Договаривающегося Государства от эксплуатации морских или воздушных судов в международной перевозке облагается налогом только в этом Государстве.

2. Для целей настоящей статьи, прибыль от эксплуатации морских или воздушных судов в международной перевозке включает:

а) доход от сдачи в аренду, морских или воздушных судов без экипажа; и

б) прибыль от использования, содержания или сдачи в аренду контейнеров (включая трейлеры и связанное с ними оборудование, относящиеся к транспортировке контейнеров), используемых для транспортировки изделий и товаров;

если такая сдача в аренду или такое использование, содержание или сдача в аренду, является неосновным видом деятельности по отношению к эксплуатации морских или воздушных судов в международной перевозке.

3. Если прибыль в пределах пунктов 1 или 2 настоящей статьи, получена резидентом Договаривающегося Государства от участия в пуле, совместной деятельности или международном агентстве по эксплуатации, прибыль, относимая к этому резиденту, облагается налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого он является.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. В случае, когда,

а) предприятие Договаривающегося Государства участвует прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства; или

б) одни и те же лица участвуют прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства;

и в любом случае, между двумя предприятиями создаются или устанавливаются условия в их коммерческих и финансовых отношениях, которые отличаются от тех, которые создаются между независимыми предприятиями, то любая прибыль, которая могла быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена Договаривающимся Государством в прибыль этого предприятия и обложена соответственно налогом.

2. В случае, когда, Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства, и соответственно облагает налогом, прибыль, по которой предприятие другого Договаривающегося Государства облагается налогом в этом другом Государстве и прибыль, таким образом включенная, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если условия, созданные между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют между независимыми предприятиями, тогда это другое Государство должно сделать соответствующую корректировку к сумме налога, взимаемого с этой прибыли. При определении такой корректировки должны быть рассмотрены другие положения настоящей Конвенции, а компетентные органы Договаривающихся Государств будут при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие дивиденды могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем дивидендов, который подлежит налогообложению в отношении дивидендов в этом другом Договаривающемся Государстве, то взимаемый налог не должен превышать:

¶

а) 5 процентов общей суммы дивидендов, если фактическим владельцем является компания, которая контролирует прямо или косвенно по крайней мере 10 процентов акций с правом голоса в капитале компании, выплачивающей дивиденды;

б) 15 процентов общей суммы дивидендов во всех других случаях.

3. Термин "дивиденды" при использовании в настоящей статье означает доход от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, участия в прибыли, также доход от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию, как и доход от акций, по налоговому законодательству Договаривающегося Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль, и также включает любой другой вид дохода (за исключением процентов, как это определено в статье 11 настоящей Конвенции), который по законодательству Договаривающегося Государства, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденд, рассматривается как дивиденд или распределение компании. В случае Казахстана, этот термин в частности включает прибыль, переведенную за границу иностранному участнику совместного предприятия, созданного согласно законодательству Казахстана.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец дивидендов, являющийся резидентом Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через находящееся в нем постоянное учреждение или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базы и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, фактически связан с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14 настоящей Конвенции в зависимости от обстоятельств.

5. Если компания, которая является резидентом Договаривающегося Государства получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство не может взимать любой налог с дивидендов, выплачиваемых компанией, за исключением если такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства или если холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, фактически связан с постоянным учреждением или постоянной базой, находящимися в этом другом Государстве, и с нераспределенной прибыли компании не взимаются налоги на нераспределенную прибыль, даже если выплачиваемые дивиденды или нераспределенная прибыль состоят полностью или частично из прибыли или дохода, возникающих в этом другом Государстве.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в Договариваемом Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договариваемого Государства могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут также облагаться налогом в Договариваемом Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем процентов, то взимаемый налог не должен превышать 10 процентов общей суммы процентов.

3. Термин " проценты " при использовании в настоящей статье означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом, дающих или не дающих право на участие в прибыли должника и, в частности, дохода от правительственных ценных бумаг и дохода от облигаций или долговых обязательств. Термин проценты не включает любой другой вид дохода, который рассматривается как дивиденд согласно положений статьи 10 настоящей Конвенции.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец процентов, являющийся резидентом Договариваемого Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве, в котором возникают проценты, через расположенное там постоянное учреждение или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базы, а долговое требование, в отношении которого выплачиваются проценты, фактически связано с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14 настоящей Конвенции в зависимости от обстоятельств.

5. Считается, что проценты возникают в Договариваемом Государстве, если плательщиком является само это Государство, политико-административное подразделение, местные органы власти или резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договариваемого

Государства или нет, имеет в Договариваемом Государстве постоянное учреждение или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и такие проценты выплачиваются таким постоянным учреждением или постоянной базой, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором расположено такое постоянное учреждение или постоянная база.

6. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем, или между ними обоими и каким-либо другим лицом, сумма выплачиваемых процентов превышает по любой причине сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем в отсутствие таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме процентов. В таком случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договариваемого Государства, с учетом других положений настоящей Конвенции.

7. Никакое положение законодательства каждого Договариваемого Государства, касающееся только процентов, выплачиваемых компании-нерезиденту, не будет истолковываться как обязывающее рассматривать проценты, выплачиваемые компании-резиденту другого Договариваемого Государства, в качестве дивидендов или прибыли распределяемой компанией, выплачивающей такие проценты. Предыдущее предложение не применяется к процентам, выплачиваемым компании, которая является резидентом одного из Договариваемых Государств и в которой более 50 процентов права голоса контролируется прямо или косвенно лицом или лицами, являющимися резидентами другого Договариваемого Государства.

8. Налоговая льгота, предусмотренная в пункте 2 настоящей статьи, не применяется, если фактический владелец процентов:

а) освобожден от налога с такого дохода в Договариваемом Государстве, резидентом которого он является; и

б) продает или заключает контракт о продаже холдинга, от которого такой фактический владелец получает такие проценты, в течение трех месяцев с даты, когда он стал владельцем такого холдинга.

9. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, занимающегося созданием или передачей долгового требования, в отношении которого выплачиваются проценты, является стремление воспользоваться преимуществами настоящей статьи посредством такого создания или передачи.

10. Несмотря на положения пункта 2 настоящей статьи, проценты, возникающие в Договариваемом Государстве, освобождаются от налогообложения в этом Договариваемом Государстве, если их получает и фактически владеет Правительство другого Договариваемого Государства или его местные органы власти, или любой другой орган этого Правительства или местных органов власти.

11. Несмотря на положения статьи 7 настоящей Конвенции и пункта 2 настоящей статьи, проценты, возникающие в Казахстане, которые выплачиваются резиденту Соединенного Королевства, являющемуся их фактическим владельцем, освобождаются от налогообложения в Казахстане, если они выплачены в связи с предоставленным займом, гарантированным или застрахованным, или любым другим долговым требованием или кредитом, гарантированным или застрахованным Департаментом по Гарантированию Экспортных Кредитов Соединенного Королевства.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие роялти также могут облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем роялти, то налог взимаемый таким образом не должен превышать 10 процентов общей суммы роялти.

3. Несмотря на пункт 2 настоящей статьи, фактический владелец роялти, в отношении аренды, как это определено в подпункте (b) пункта 4 настоящей статьи, может по выбору облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором возникли роялти, как если бы право или имущество в отношении которых выплачиваются роялти, были фактически связаны с постоянным учреждением или постоянной базой в этом Договаривающемся Государстве. В таком случае, положения статьи 7 или 14 настоящей Конвенции применяются, в зависимости от обстоятельств, к доходам и вычетам (иным, чем амортизационные отчисления), относящимся к такому праву или имуществу.

4. Термин "роялти" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве возмещения за использование или за право использования:

а) любого авторского права на произведения литературы, искусства или науки, (включая кинематографические фильмы, и фильмы или запись радио или телевизионных передач) любой патент, торговую марку, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, или за информацию (ноу-хау), касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта; и

б) промышленного, коммерческого или научного оборудования.

5. Положения пунктов 1, 2 или 3 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец роялти, являющийся резидентом Договариваемого Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве, в котором возникли роялти, через расположенное там постоянное учреждение или оказывает независимые личные услуги в этом другом Государстве, с расположенной там постоянной базой, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, фактически связано с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14 настоящей Конвенции в зависимости от обстоятельств.

6. Роялти считаются возникшими в одном из Договариваемых Государств, если они выплачены за использование или за переданное право использования прав или имущества в этом Государстве.

7. Если вследствие особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем или между ними обоими и каким-либо другим лицом сумма выплачиваемых роялти превышает, по любой причине, сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем в отсутствие таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договариваемого Государства, с должным учетом других положений настоящей Конвенции.

8. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, занимающегося с созданием или передачей прав, в отношении которых выплачиваются роялти, является стремление воспользоваться преимуществами настоящей статьи посредством такого создания или передачи.

Статья 13

Доходы от прироста стоимости имущества

1. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, как оно определено в статье 6 настоящей Конвенции, и расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения:

а) акций, за исключением акций, которыми торгуют на существенной и регулярной основе на официально признанной фондовой бирже, чья стоимость или большая ее часть прямо или косвенно связана с недвижимым имуществом, находящемся в другом Договаривающемся Государстве, или

б) участия в партнерстве или доверительном фонде(траст), имущество которых состоит в основном из недвижимого имущества, расположенного в другом Договаривающемся Государстве, или из акций, упомянутых в подпункте (а) выше,

могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть предпринимательского имущества постоянного учреждения, которое предприятие Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или от движимого имущества, относящегося к постоянной базе, доступной резиденту Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве для целей оказания независимых личных услуг, включая такие доходы от отчуждения такого постоянного учреждения (отдельно или в совокупности со всем предприятием) или такой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

4. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения морских или воздушных судов, эксплуатируемых в между-

народной перевозке предприятием Договаривающегося Государства, или движимого имущества, связанного с эксплуатацией таких воздушных или морских судов, облагаются налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

5. Доходы от отчуждения любого имущества, за исключением того, которое упоминается в пунктах 1, 2, 3 и 4 настоящей статьи, облагаются налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее такое имущество.

6. Положения пункта 5 настоящей статьи не затрагивают права Договаривающегося Государства взимать в соответствии со своим законодательством налог с доходов от прироста стоимости имущества, полученных от отчуждения любого имущества физическим лицом, которое является резидентом другого Договаривающегося Государства и было резидентом первого упомянутого Договаривающегося Государства, в любое время в течении пяти лет непосредственно предшествующих отчуждению имущества.

Статья 14

Независимые личные услуги

1. Доход, полученный резидентом Договаривающегося Государства за профессиональные услуги или другую деятельность независимого характера облагается налогом только в этом Государстве, за исключением случаев, когда такие услуги оказываются или оказывались в другом Договаривающемся Государстве; и

а) доход относится к постоянной базе, которую физическое лицо имеет или имело на регулярно доступной основе в этом другом Государстве; или

б) такое физическое лицо присутствует или присутствовало в этом другом Государстве в течение периода или периодов, превышающих 183 дня в любом последовательном 12-месячном периоде.

Если оно имеет или имело такую постоянную базу, или присутствует или присутствовало таким образом, то доход может облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, но только в той части, которая относится к этой постоянной базе или к оказанным профессиональным услугам в этом Договаривающемся Государстве за этот двенадцатимесячный период.

2. Термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, так же как и независимую деятельность врачей, адвокатов, инженеров, архитекторов, дантистов и бухгалтеров.

Статья 15

Зависимые личные услуги

1. С учетом положений статей 16, 18, 19 и 20 настоящей Конвенции, жалование, зарплата и другие подобные вознаграждения, полученные резидентом Договаривающегося Государств в связи с работой по найму облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не выполняется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму выполняется таким образом, такое вознаграждение, полученное в связи с этим, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1 настоящей статьи, вознаграждение, полученное резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, выполняемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в общей сложности 183 дней в пределах любого 12-месячного периода; и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем, или от имени нанимателя, не являющегося резидентом другого Государства; и

с) вознаграждение не выплачивается постоянным учреждением или постоянной базой, которые наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждение, полученное в отношении работы по найму, выполняемой на борту морского или воздушного судна, эксплуатируемого в международной перевозке может облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является предприятие, эксплуатирующее данное морское или воздушное судно.

Статья 16

Гонорары директоров

Гонорары директоров и другие подобные выплаты, полученные резидентом Договаривающегося Государства в качестве члена совета директоров компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 17

Артисты и спортсмены

1. Несмотря на положения статьи 14 и статьи 15 настоящей Конвенции, доход, полученный резидентом Договаривающегося Государства в качестве работника искусства, такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве спортсмена, от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход относительно личной деятельности, осуществляемой работником искусства или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, то этот доход может, несмотря на положения статей 7, 14 и 15 настоящей Конвенции, облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность этого работника искусства или спортсмена.

Статья 18

Пенсии

1. В соответствии с положениями пункта 2 статьи 19 настоящей Конвенции, пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые за осуществлявшуюся в прошлом работу по найму резиденту Договаривающегося Государства и любая ежегодная рента, выплачиваемая такому резиденту облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Термин "ежегодная рента" означает установленную сумму, периодически выплачиваемую физическому лицу в установленное время на протяжении его жизни или в течение определенного, или могущего быть определенным периода времени при обязательстве производить такие выплаты взамен адекватного и полного вознаграждения в деньгах или денежном выражении.

Статья 19

Государственная служба

1. а) Вознаграждение, иное чем пенсия, выплачиваемое Договаривающимся Государством или его политико-административным подразделением или местным органом власти физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или политико-административного подразделения или местного органа власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Несмотря на положения подпункта а) настоящего пункта, такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если служба осуществляется в этом Государстве, а физическое лицо является резидентом этого Государства, которое :

i) является гражданином этого Государства; или

ii) не стало резидентом этого Государства исключительно для целей осуществления такой службы.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или его политико-административным подразделением или местным органом власти, или из созданных ими фондов физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или его политико-административного подразделения или местного органа власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Несмотря на положения подпункта (а) настоящего пункта, такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого Государства.

3. Положения статей 15, 16 и 18 настоящей Конвенции применяются к вознаграждениям и пенсиям в отношении службы, осуществляемой в связи с предпринимательской деятельностью Договаривающегося Государства или его политико-административного подразделения или местного органа власти.

Статья 20

Студенты

Выплаты, получаемые студентом или стажером, которые являются или являлись непосредственно до приезда в Договаривающееся Государство, резидентами другого Договаривающегося Государства и которые находятся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью обучения или получения образования, и предназначенные для целей проживания, обучения и получения образования, не облагаются налогом в этом первом упомянутом Государстве, при условии, что такие выплаты возникают из источников, находящихся за пределами этого Государства.

Статья 21

Другие доходы

1. Виды доходов, фактическим владельцем которых является резидент Договаривающегося Государства, независимо от источника возникновения, которые не рассматриваются в предыдущих статьях настоящей Конвенции, за исключением доходов, выплачиваемых из доверительных фондов или имений умерших лиц в процессе администрирования, облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не применяются к доходам, иным, чем доходы от недвижимого имущества, как это определено в пункте 2 статьи 6 настоящей Конвенции, если получатель таких доходов, являющийся резидентом Договаривающихся Государств, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, через расположенное там постоянное учреждение или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги, с расположенной там постоянной базы, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются доходы, фактически связаны с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14 настоящей Конвенции в зависимости от обстоятельств.

3. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, занимающегося созданием или передачей прав, в отношении которых выплачиваются доходы, является стремление воспользоваться преимуществами настоящей статьи, посредством такого создания или передачи.

Статья 22

Устранение двойного налогообложения

1. С учетом положений законодательства Соединенного Королевства, в отношении разрешения зачета против налога Соединенного Королевства налога, уплачиваемого вне его территории (которые не затрагивают общего принципа):

а) Налог Казахстана, уплачиваемый согласно его законодательству и в соответствии с настоящей Конвенцией непосредственно или путем вычета, на прибыль, доход или облагаемый доход от прироста стоимости имущества, полученных из источников в Казахстане (исключая в случае выплаты дивидендов налог, уплачиваемый в Казахстане в отношении прибыли, из которой выплачиваются такие дивиденды), должен быть зачтен против любого налога Соединенного Королевства, начисленного на ту же прибыль, доход или облагаемый доход от прироста стоимости имущества,

б) в случае, если дивиденды выплачиваются компанией, которая является резидентом Казахстана компании, которая является резидентом Соединенного Королевства и которая контролирует, прямо или косвенно, по крайней мере 10 процентов права голоса компании, выплачивающей дивиденды, сумма зачета будет включать (в дополнение к любому налогу Казахстана, который может быть зачтен в соответствии с подпунктом (а) настоящего пункта), налог, уплачиваемый компанией в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

2. С учетом положений законодательства Казахстана, рассматривающего скидку как зачет в счет казахстанского налога от налога, уплачиваемого за пределами Казахстана (который не затрагивает общие принципы), налог Соединенного Королевства, уплачиваемый, согласно законодательства Соединенного Королевства и в соответствии с настоящей Конвенцией, независимо от того, прямо или путем вычета, на прибыль, доход или облагаемый доход от прироста стоимости из источников в Соединенном Королевстве (исключая в случае дивидендов, на-

лог, подлежащий уплате в Соединенном Королевстве в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды) считаются зачетом в счет любого казахстанского налога, исчисленного в отношении той же прибыли, дохода или облагаемого дохода от прироста стоимости с учетом, которых исчислен налог Соединенного Королевства.

3. В целях пунктов 1 и 2 настоящей статьи прибыль, доходы и доход от прироста стоимости имущества, принадлежащие резиденту Договаривающегося Государства, которые могут облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве в соответствии с настоящей Конвенцией, считаются возникшими из источников в этом другом Договаривающемся Государстве.

Статья 23

Ограничение льгот

1. Если по любому положению настоящей Конвенции, любой доход освобождается от налога в Договариваемся Государстве и по действующему законодательству в другом Договариваемся Государстве, лицо, относительно этого дохода, является субъектом обложения налогом в отношении той суммы, которую оно получило или перевело в это другое Договариваемся Государство, а не относительно полной суммы этого дохода, тогда льгота, которая полагается по настоящей Конвенции в первом упомянутом Договариваемся Государстве применяется только к той части этого дохода, которая облагается в другом Договариваемся Государстве.

2. Несмотря на положения любой другой статьи настоящей Конвенции, резидент Договариваемся Государства, который, согласно национального законодательства, касающегося стимулирования иностранных инвестиций, не облагается налогом или подлежит обложению налогом по сниженной ставке в этом Договариваемся Государстве на доходы или доход от прироста стоимости имущества, не получает льготы при любом снижении или освобождении от налога, предусмотренного настоящей Конвенцией если основной целью или одной из основных целей этого резидента было получение льгот настоящей Конвенции.

Статья 24

Партверства

Если, согласно любого положения настоящей Конвенции, партнерство, совместное предприятие или другая экономическая единица имеют право как резидент Казахстана освобождаться от налога в Соединенном Королевстве на любые доходы или доход от прироста стоимости имущества, то это положение не рассматривается как ограничивающее право Соединенного Королевства облагать налогом любого члена партнерства, совместного предприятия или другой экономической единицы, являющихся резидентом Соединенного Королевства, в части его доли в таких доходах или доходе от прироста стоимости имущества; но любые такие доходы или доход от прироста стоимости рассматриваются для целей статьи 22 настоящей Конвенции, как доходы или доход от прироста стоимости, полученные из источников в Казахстане.

Статья 25

Недискриминация

1. Граждане Договаривающегося Государства и любое юридическое лицо, партнерство, ассоциация или другая экономическая единица, получающие свой статус как таковые по действующему законодательству в этом Договаривающемся Государстве, не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве любому налогообложению, или связанному с ним обязательству, которое является иным или более обременительным, чем налогообложение и связанное с ним обязательство, которому граждане этого другого Государства и любое юридическое лицо, партнерство, ассоциация или другая экономическая единица, получающие свой статус как таковые по действующему в этом другом Государстве законодательству, подвергаются или могут подвергаться при тех же обстоятельствах.

2. Лица без гражданства, являющиеся резидентами Договаривающегося Государства не подлежат ни в одном из Договаривающихся Государств любому налогообложению или любому другому, связанному с ним обязательству, которые являются иными или более обременительными, чем налогообложение и другие, связанные с ним обязательства, которым граждане данного Государства при тех же обстоятельствах подвергаются или могут подвергаться.

3. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий этого другого Государства, осуществляющих подобную деятельность.

4. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 6 статьи 11, пункта 7 статьи 12 настоящей Конвенции, и с учетом положений пункта 7 статьи 11, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, для целей определения облагаемой прибыли такого предприятия, подлежат вычету

таким же образом, как если бы они производились резиденту первого упомянутого Государства.

5. Предприятия Договаривающегося Государства, капитал которых полностью или частично принадлежит или контролируется прямо или косвенно одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не должны подвергаться в первом упомянутом Государстве любому налогообложению или любым обязательствам, связанным с ним, которые являются иными или более обременительными, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

6. Ничто содержащееся в настоящей статье не будет истолковано, как обязывающее любое Договаривающееся Государство предоставлять физическим лицам нерезидентам в этом Государстве какие-либо личные льготы, освобождения и скидки для целей налогообложения, которые предоставляются физическим лицам резидентам.

7. Положения настоящей статьи применяются к налогам, на которые распространяется настоящая Конвенция.

Статья 26

Процедура взаимного согласования

1. Если резидент Договаривающегося Государства считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящей Конвенции, он может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства, резидентом которого он является, или если его дело подпадает под пункт 1 статьи 25 настоящей Конвенции, того Договаривающегося Государства, гражданином которого он является.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет претензию обоснованной и если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства, с целью избежания налогообложения, не соответствующего Конвенции.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при истолковании или применении Конвенции.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения согласия в понимании предыдущих пунктов.

Статья 27

Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящей Конвенции или внутреннего законодательства Договаривающихся Государств, касающихся налогов, на которые распространяется настоящая Конвенция в той степени, в которой налогообложение по этому законодательству не противоречит Конвенции, в частности, в отношении предотвращения уклонения от налогов и облегчения выполнения положений закона, направленных против легального налогового избегания. Любая полученная Договаривающимся Государством информация считается конфиденциальной и может быть сообщена только лицам или органам (включая суды и административные органы), связанным с определением, взиманием, принудительным взысканием, судебным преследованием или рассмотрением апелляций в отношении налогов, на которые распространяется настоящая Конвенция. Такие лица или органы используют информацию только для таких целей. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 настоящей статьи не будут толковаться как обязывающие любое из Договаривающихся Государств:

а) проводить административные мероприятия, отступающие от законодательства и административной практики, распространенных в этом или другом Договаривающемся Государстве;

б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;

с) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике.

Статья 28

Члены и сотрудники дипломатических и консульских учреждений и постоянных миссий.

Никакие положения настоящей Конвенции не затрагивают налоговых привилегий членов и сотрудников дипломатических и консульских учреждений или постоянных миссий при международных организациях, предоставленных общими нормами международного права или в соответствии с положениями специальных соглашений.

Статья 29

Вступление в силу

1. Каждое Договаривающееся Государство уведомляет другое через дипломатические каналы о завершении процедур, требуемых по его законодательству, для вступления в силу настоящей Конвенции.

2. Настоящая Конвенция вступает в силу с даты последнего из этих уведомлений и начинает с нее свое действие:

а) в Соединенном Королевстве:

(i) в отношении подоходного налога и налога на доходы от прироста стоимости имущества за любой облагаемый год, начиная с или после 6 апреля 1993 года;

(ii) в отношении налога с корпораций за любой финансовый год начиная с или после 1 апреля 1993 года;

б) в Казахстане:

(i) в отношении налогов, удерживаемых у источника, по суммам, уплачиваемым или льготированным с или после 1 января 1993 года; и

(ii) в отношении других налогов, за налогооблагаемые периоды, начинающиеся с или после 1 января 1993 года.

Статья 30

Прекращение действия

Настоящая Конвенция остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не денонсирует его. Каждое из Договаривающихся Государств может денонсировать Конвенцию путем передачи через дипломатические каналы письменного уведомления о ее денонсации не позднее чем за шесть месяцев до окончания любого календарного года после истечения пяти лет с даты вступления Конвенции в силу. В таком случае Конвенция прекращает свое действие:

a) в Соединенном Королевстве :

(i) в отношении налога на доходы и на доходы от прироста стоимости имущества - за любой облагаемый год начиная с или после 6 апреля календарного года, следующего за годом, в котором передано уведомление;

(ii) в отношении налога с корпораций - за любой финансовый год начиная с или после 1 апреля календарного года, следующего за годом, в котором передано уведомление;

b) в Казахстане :

(i) в отношении налогов, взимаемых у источника - с сумм, выплачиваемых или начисленных, начиная с или после 1 января календарного года, следующего за истечением шестимесячного периода; и

(ii) в отношении других налогов - за налогооблагаемые периоды, начинающиеся с или после 1 января календарного года, следующего за истечением шестимесячного периода .

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, соответствующим образом на то уполномоченные, подписали настоящую Конвенцию.

Совершено в г. Лондоне 21 числа, марта месяца 1994 года в двух экземплярах, на английском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

Перевод настоящей Конвенции на казахский язык будет осуществлен и согласован Договаривающимися Государствами, причем текст на казахском языке будет иметь одинаковую силу с текстами на английском и русском языках.

За Правительство
Соединенного Королевства
Великобритании и Северной Ирландии

За Правительство
Республики Казахстан

DOUGLAS HOGG

S. ABISHEV

ПРОТОКОЛ
к Конвенции между
Правительством Соединенного Королевства
Великобритании и Северной Ирландии
и
Правительством Республики Казахстан
об устранении двойного налогообложения
и предотвращении уклонения от уплаты
налогов на доходы и прирост стоимости имущества

Мы, нижеподписавшиеся,
Дуглас Мак Адам, Чрезвычайный и Полномочный Посол Соединенного Королевства Великобритании и Северной Ирландии в Республике Казахстан, и Касымжомарт Токаев, Министр иностранных дел Республики Казахстан, в соответствии с заключительными положениями Конвенции между Правительством Соединенного Королевства Великобритании и Северной Ирландии и Правительством Республики Казахстан об устранении двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доходы и прирост стоимости имущества, подписанной 21 марта в Лондоне, настоящим принимаем дополнительный перевод на казахский язык вышеупомянутой Конвенции.

В подтверждение, настоящий Протокол подписан в трех экземплярах на английском, казахском и русском языках.

Алматы

«3» *февраля* 1998 года

Дуглас Мак Адам

Касымжомарт Токаев

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔT SUR LE REVENU ET LES BIENS EN CAPITAL

Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et le Gouvernement de la République du Kazakhstan,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôt sur le revenu;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des États contractants ou des deux.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu ou sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou sur la fortune tous les impôts assis sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers et les impôts sur les montants totaux des salaires et rémunérations versés par les entreprises.

3. Les impôts existants auxquels s'applique la Convention sont :

a) Dans le cas du Royaume-Uni :

i) L'impôt sur le revenu;

ii) L'impôt sur les sociétés; et

iii) L'impôt sur les plus-values;

(ci-après dénommé «l'impôt au Royaume-Uni»);

b) Dans le cas de la République du Kazakhstan : les impôts sur le revenu et sur les bénéficiaires visés dans les lois suivantes :

i) La loi sur l'imposition des entreprises et des associations; et

ii) La loi sur l'impôt sur les revenus des citoyens de la République du Kazakhstan, des citoyens étrangers et des apatrides;

(ci-après dénommé «l'impôt du Kazakhstan»).

4. La Convention s'applique aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient instaurés par l'un ou l'autre des États contractants après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts visés au paragraphe 3 du présent article ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiqueront les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Au titre de la présente Convention, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme «Royaume-Uni» désigne la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, y compris toute zone en dehors des eaux territoriales du Royaume-Uni qui, conformément au droit des gens, a été ou pourrait être désignée, en vertu de la législation du Royaume-Uni relative au plateau continental, comme étant une zone à l'intérieur de laquelle les droits du Royaume-Uni peuvent être exercés en ce qui concerne le fond de la mer, son sous-sol et ses ressources naturelles;

b) Le terme «Kazakhstan» s'entend de la République du Kazakhstan. Lorsqu'il est employé au sens géographique, le terme «Kazakhstan» inclut ses eaux territoriales ainsi que la zone économique et le plateau continental exclusif sur lesquels le Kazakhstan, à certaines fins, peut exercer ses droits souverains et sa juridiction conformément au droit international et sur lesquels le droit relatif au Kazakhstan est applicable;

c) Le terme «ressortissant» désigne :

i) Dans le cas du Royaume-Uni, un citoyen britannique ou un sujet britannique ne possédant pas la citoyenneté d'un quelconque pays ou territoire du Commonwealth, à condition qu'il ait le droit de résider au Royaume-Uni;

ii) Dans le cas du Kazakhstan, tout citoyen du Kazakhstan;

d) Les expressions «un État contractant» et «l'autre État contractant» s'entendent, suivant le contexte, du Royaume-Uni ou du Kazakhstan;

e) Le terme «personne» s'entend d'une personne physique, d'une société et de toute autre entité, mais sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, ne s'entend pas des associations de personnes;

f) Le terme «société» désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition et, dans le cas du Kazakhstan, le terme comprend toute société en commandite par actions, toute société à responsabilité limitée ou toute autre entité juridique ou autre organisation assujettie à l'impôt sur les bénéfices;

g) Les expressions «entreprise de l'un des États contractants» et «entreprise de l'autre État contractant» s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident de l'un des États contractants et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

h) L'expression «trafic international» s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise de l'un des États contractants, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

i) L'expression «autorité compétente» s'entend, dans le cas du Royaume-Uni, des Commissioners of Inland Revenue ou de leur représentant autorisé et, dans le cas du Kazakhstan, du Ministre des finances de la République du Kazakhstan ou de son représentant autorisé.

2. Un partenariat ou une coentreprise tirant son statut de la législation du Kazakhstan qui est traité comme une entité imposable en vertu de la législation du Kazakhstan sera considéré comme une personne aux fins de la présente Convention.

3. Aux fins de l'application de la présente Convention par l'un des États contractants, une expression non définie dans l'Accord aura, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente, le sens que lui attribue le droit de cet État au regard des impôts auxquels s'applique la Convention.

Article 4. Résident

I. Aux fins de la présente Convention, l'expression «résident de l'un des États contractants» s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans ledit État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère du même ordre. Elle ne s'applique pas aux personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État qu'au seul titre des revenus ou des plus-values qui y ont leur source.

2. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne physique se trouve être un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) La personne est réputée être un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États contractants, elle est réputée être un résident de l'État avec lequel elle a les liens personnels et économiques les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'on ne peut déterminer dans quel État se trouve le centre de ses intérêts vitaux ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des deux États, la personne est réputée être un résident de l'État où elle séjourne habituellement;

c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne habituellement dans aucun des deux, la personne est réputée être un résident de l'État dont elle est un ressortissant;

d) Si la personne est un ressortissant des deux États ou ne l'est d'aucun des deux, les autorités compétentes des États contractants règlent la question d'un commun accord.

3. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est réputée être un résident de l'État où le siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression «établissement stable» s'entend d'une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression «établissement stable» couvre en particulier :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression «établissement stable» comprend également :

a) Un chantier de construction ou une installation de montage ou des activités de contrôle qui y sont liées, mais uniquement si ladite construction ou ladite installation ont une durée supérieure à douze mois, ou si lesdits services sont maintenus pendant plus de douze mois; et

b) Une installation ou structure utilisée pour l'exploitation de ressources naturelles ou des services de contrôle y relatifs ou une plate-forme de forage ou un navire utilisé pour l'exploitation de ressources naturelles uniquement si leur utilisation ou leurs services ont une durée supérieure à douze mois;

c) La fourniture de services, y compris les services de consultant, par des résidents par l'intermédiaire d'employés ou d'autres personnels engagés par le résident à cette fin mais seulement si ces activités se poursuivent dans le pays pour une durée supérieure à douze mois (pour le même projet ou un projet s'y rattachant).

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, il n'y a pas «d'établissement stable» si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage ou d'exposition de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou marchandises ou de recueillir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée uniquement pour réaliser, pour l'entreprise, toute activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée uniquement pour l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 agit dans l'un des États contractants au nom d'une entreprise et y a et exerce habituellement le pouvoir d'y conclure des contrats en son nom, cette entreprise est réputée y disposer d'un établissement stable au titre de toutes les activités que cette personne y exerce pour elle, sauf si elle se limite à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercée dans une installation fixe d'affaires, n'en ferait pas une installation stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la Commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre habituel de leur activité.

7. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitation agricole ou forestière) sis dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression «biens immobiliers» a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend dans tous les cas les accessoires, le cheptel mort ou vif et les équipements des exploitations agricoles ou forestières, les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent au revenu provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également au revenu provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'au revenu des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce ou n'ait exercé une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ou a exercé son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsque l'entreprise d'un État contractant exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque État contractant, à cet établissement stable,

les bénéfiques qu'il aurait dû réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités analogues ou identiques dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfiques d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris une affectation raisonnable aux dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État contractant où est sis cet établissement stable soit ailleurs.

4. Aucun bénéfique n'est imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

5. Lorsque les bénéfiques comprennent des éléments de revenu ou de gains en capital traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

6. Les bénéfiques imputés à l'établissement stable sont déterminés chaque année par la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

Article 8. Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfiques tirés par un résident de l'un des États contractants de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

2. Aux fins du présent article, les bénéfiques tirés de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent :

a) Les revenus tirés de la location coque nue de navires ou d'aéronefs; et

b) Les bénéfiques tirés de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et le matériel connexe servant au transport de conteneurs) utilisés pour le transport de marchandises, lorsque cette utilisation, cet entretien ou cette location, selon le cas, sont accessoires à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3. Lorsque les bénéfiques visés aux paragraphes 1 et 2 du présent article sont tirés de la participation d'un résident d'un État contractant à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation, les bénéfiques imputables à ce résident ne sont imposables que dans l'État contractant dont il est le résident.

Article 9. Entreprises assistées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant ou d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières des deux entreprises sont différentes de celles qui devraient régir les relations entre des entreprises traitant en toute indépendance, les bénéfiques qui, sans ces conditions,

auraient pu être réalisés par l'une de ces entreprises, mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus par un État contractant dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif qui est assujéti à l'impôt en ce qui concerne les dividendes dans l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui contrôle, directement ou indirectement, au moins 10 % du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 % du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident; il désigne également tout élément (autre que les intérêts de l'article 11 de la présente Convention) qui, en vertu de la législation de l'État contractant dont la société distributrice est à un résident, est assimilé à un dividende ou à une distribution des bénéfices d'une société. Dans le cas du Kazakhstan, ce terme comprend notamment les bénéfices transférés à l'étranger à un participant étranger d'une coentreprise créée en vertu de la législation du Kazakhstan.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou exerce dans ledit État une profession indépendante à partir d'une base qui y est située, et que la participation génératrice de dividendes se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 du présent Accord, selon le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident de l'un des États contractants tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut prélever aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État; l'autre État ne peut pas non plus prélever un impôt sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêt

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts.

3. Au sens du présent article, le terme «intérêts» désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des titres publics et des obligations d'emprunt. Il ne comprend pas tout élément de revenu assimilé à des dividendes en vertu de l'article 10 de la présente Convention.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas, sont applicables.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations particulières qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou de relations que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des intérêts versés excède, pour une raison quelconque, celui dont le débiteur et le bénéficiaire effectif seraient convenus en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions du présent Accord.

7. Les dispositions de la législation d'un État contractant qui ont exclusivement trait aux intérêts versés à une société non résidente ne peuvent être interprétées comme signifi-

ant que les intérêts versés à une société qui est un résident de l'autre État contractant doivent être assimilés à des revenus ou à des dividendes distribués par la société qui verse ces intérêts. La phrase précédente ne s'applique pas aux intérêts versés par une société qui est un résident d'un des États contractants et dans laquelle plus de 50 % des voix sont contrôlées, directement ou indirectement, par une ou plusieurs personnes qui sont des résidents de l'autre État contractant.

8. L'allégement fiscal visé au paragraphe 2 du présent article ne s'applique pas si le bénéficiaire effectif des intérêts :

a) Est exonéré d'impôt sur lesdits revenus dans l'État contractant dont il est un résident; et

b) Vend ou s'engage par contrat à vendre les avoirs dont proviennent lesdits intérêts dans un délai de trois mois à compter de la date à laquelle ledit bénéficiaire effectif a acquis lesdits avoirs.

9. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si toute personne concernée par la création ou la cession de la créance génératrice des intérêts avait comme objectif principal ou parmi ses objectifs principaux le fait de tirer avantage du présent article au moyen de cette création ou de cette cession.

10. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les intérêts ayant leur source dans un État contractant sont exonérés d'impôt dans cet État lorsqu'ils sont tirés en leur qualité de bénéficiaires effectifs, par le gouvernement de l'autre État contractant ou par une collectivité locale de cet État ou par toute agence ou instrument dudit gouvernement ou de ladite collectivité locale.

11. Nonobstant les dispositions de l'article 7 de la présente Convention et du paragraphe 2 du présent article, les intérêts ayant leur source au Kazakhstan qui sont versés, en sa qualité de bénéficiaire effectif, à un résident du Royaume-Uni seront exonérés au Kazakhstan s'ils sont versés en raison d'un prêt, garanti ou assuré, ou de toute autre créance ou crédit garanti ou assuré par le United Kingdom Export Credits Guarantee Department.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des redevances.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, le bénéficiaire effectif de redevances relatives à la location telle que définie à l'alinéa b) du paragraphe 4 du présent article, peut choisir d'être imposé dans l'état contractant d'où proviennent les redevances comme si le droit ou la propriété en vertu duquel ces redevances sont payées est effectivement lié à un établissement ou une base stable dans cet État contractant. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas,

s'appliquent aux revenus et aux déductions (y compris les amortissements) attribuables à ce droit ou à cette propriété.

4. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage

a) D'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel ou scientifique;

b) De matériel industriel, commercial ou scientifique.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ou 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans cet État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, selon le cas, sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme ayant leur source dans un État contractant lorsqu'elles sont versées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit ou d'un bien de cet État.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

8. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si toute personne concernée par la création ou la cession des droits générateurs des redevances avait comme objectif principal ou parmi ses objectifs principaux le fait de tirer avantage du présent article au moyen de cette création ou de cette cession.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains d'un résident d'un État contractant tirent de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 est situé dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains tirés par un résident d'un État contractant de l'aliénation

a) D'action (autres que des actions inscrites à une bourse approuvée connaissant une activité importante et soutenue) dont la valeur découle directement ou indirectement de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant, ou

b) D'un intérêt dans un partenariat ou une fiducie dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans l'autre État ou en actions visés à l'alinéa a) ci-dessus.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens d'affaires inclus dans l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des États contractants possède dans l'autre État contractant, ou de l'aliénation de biens mobiliers attachés à une base fixe dont un résident de l'un des États contractants dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (pris isolément ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains tirés par un résident d'un État contractant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant ou de celle de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État contractant.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tout bien autre que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est résident.

6. Les dispositions du paragraphe 5 du présent article n'enlèvent pas à un État contractant le droit de prélever, conformément à sa législation, un impôt sur les plus-values tirées de l'aliénation d'un bien quelconque par une personne physique qui est résidente de l'autre État contractant ou qui a résidé dans le premier État à n'importe quel moment durant les cinq années précédant immédiatement cette aliénation.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus tirés par un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État; toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre État contractant dans les cas suivants :

a) Si ce résident dispose de façon habituelle dans l'autre État d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; et

b) Si ce résident est présent ou était présent dans cet autre État pour une période ou des périodes excédant au total de 183 jours dans toute période consécutive de douze mois.

Si le résident dispose ou disposait d'une telle base fixe ou s'il était effectivement présent, le revenu peut être imposé dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où il est attribuable à cette base fixe ou à la profession indépendante exercée dans cet État contractant au cours de ladite période de douze mois.

2. L'expression «services professionnels» comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que des activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions salariées

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant n'y sont pas imposables que dans le premier si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année fiscale considérée;

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre État; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou d'une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international peuvent être imposées dans l'État contractant dont l'entreprise qui exploite le navire ou l'aéronef est un résident.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident de l'un des États contractants perçoit en sa qualité de membre du Conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre État contractant peuvent être imposés dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 de la présente Convention, les revenus qu'un résident de l'un des États contractants tire des activités personnelles qu'il exerce dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle (artiste de théâtre, de cinéma, de radio ou de télévision), musicien ou sportif peuvent être imposés dans l'autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité ne reviennent pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ils peuvent être imposés, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15 de la présente Convention, dans l'État contractant où l'artiste ou le sportif exerce ses activités.

Article 18. Pensions et prestations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 de la présente Convention, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes, ne sont imposables que dans cet État.

2. Le terme «rente» désigne une somme déterminée payable périodiquement à une personne physique à des dates déterminées, la vie durant ou pendant une période qui est spécifiée peut-être établie, en vertu d'une obligation d'effectuer les versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeur appréciable en espèces.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions payées par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État et :

i) Possède la nationalité de cet État; ou

ii) N'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision politique ou collectivité locale ne sont imposables que dans cet État;

b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa a) du présent paragraphe, ces pensions ne sont imposables dans l'autre État contractant que si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 de la présente Convention s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Étudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu dont un résident de l'un des États contractants est le bénéficiaire effectif, d'où qu'ils proviennent, à l'exception des revenus provenant d'une fiducie ou d'un legs sous administration, et qui ne sont pas visés dans les articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers au sens du paragraphe 2 de l'article 6 lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, selon le cas, sont alors applicables.

3. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si l'objectif principal ou l'un des principaux objectifs d'une personne intéressée à la création ou à la cession des droits générateurs des revenus étaient de tirer avantage du présent article au moyen de cette création ou de cette cession.

Article 22. Élimination de la double imposition

1. Sous réserve des dispositions du droit du Royaume-Uni pour ce qui est de l'imputation sur l'impôt du Royaume-Uni de l'impôt exigible dans des territoires situés hors du Royaume-Uni (et cela sans préjudice du principe général en vigueur) :

a) L'impôt du Kazakhstan exigible en vertu de la législation du Kazakhstan en vertu de la présente Convention, directement ou par voie de retenues, sur les bénéfices, revenus ou gains imposables de sources au Kazakhstan (excluant, dans le cas d'un dividende, de l'impôt exigible au titre des bénéfices affectés au paiement du dividende) est admis en déduction de l'impôt du Royaume-Uni calculé sur les mêmes bénéfices, revenus ou gains imposables que ceux sur lesquels est calculé l'impôt du Kazakhstan;

b) Dans le cas d'un dividende distribué par une société qui est un résident du Kazakhstan à une société qui est un résident du Royaume-Uni et qui contrôle directement ou indirectement 10 % au moins des voix dans la société distributrice du dividende, l'imputation tient compte (en plus, éventuellement, du crédit d'impôt du Kazakhstan visé à l'alinéa a) du présent paragraphe) de l'impôt du Kazakhstan que la société doit payer sur les bénéfices affectés au paiement du dividende en question.

2. Sous réserve des dispositions de la législation du Kazakhstan touchant à l'imputation sur l'impôt du Kazakhstan de l'impôt dû dans un territoire situé hors du Kazakhstan (sans toutefois porter atteinte au principe général énoncé dans la présente Convention), le montant de l'impôt du Royaume-Uni qui, conformément à la législation du Royaume-Uni et aux dispositions de la présente Convention, est dû, directement ou par voie de retenue à la source, sur les bénéfices, des revenus ou des gains imposables provenant de sources au Royaume-Uni (excluant dans le cas d'un dividende, l'impôt imputable au Royaume-Uni portant sur les bénéfices qui servent à payer les dividendes) est admis en déduction de l'im-

pôt du Kazakhstan calculé en se référant aux mêmes bénéficiaires, revenus ou gains imposables en tenant compte du calcul de l'impôt du Royaume-Uni.

3. Aux fins des paragraphes 1 et 2 du présent article, les bénéficiaires, les revenus et les gains en capital d'un résident d'un État contractant qui sont imposables dans l'autre État contractant conformément aux dispositions de la présente Convention sont considérés comme ayant leur source dans cet autre État contractant.

Article 23. Limitation des dégrèvements

1. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus bénéficient d'un dégrèvement d'impôt dans un État contractant et que, conformément à la législation en vigueur dans l'autre État contractant, une personne est assujettie à l'impôt au titre du montant desdits revenus qui est versé ou perçu dans cet autre État contractant et non au titre de leur montant total, le dégrèvement accordé en vertu de la présente Convention dans l'autre État contractant ne s'applique qu'à la fraction des revenus qui est imposée dans l'autre État contractant.

2. Nonobstant les dispositions de tout autre article de la présente Convention, un résident d'un État contractant qui, du fait d'une législation intérieure concernant les incitations aux investissements étrangers, n'y est pas assujetti à l'impôt ou n'y est assujetti qu'à un taux réduit au titre de ses revenus ou de ses plus-values, ne bénéficie d'aucune réduction ni exonération prévue par la présente Convention si l'objectif principal ou l'un des principaux objectifs dudit résident consistait à bénéficier de la présente Convention.

Article 24. Association de personnes

1. Lorsqu'en vertu d'une disposition quelconque de la présente Convention, une association de personnes, une coentreprise ou autre entité à droit, en tant que résidente du Kazakhstan, à une exonération de l'impôt dans le Royaume-Uni au titre d'un revenu ou d'un gain en capital, cette disposition n'est pas interprétée comme limitant le droit dévolu au Royaume-Uni d'imposer un membre quelconque de l'association de la coentreprise ou d'une autre entité résident du Royaume-Uni au titre de la part qui lui revient du revenu ou des gains de capital mais ce revenu ou ces gains sont alors considérés, aux fins de l'article 22 de la présente Convention, comme des revenus ou gains provenant de sources sises au Kazakhstan.

Article 25. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant et toute personne morale, association de personnes ou autre entité dont le statut découle de la législation en vigueur dans cet État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation connexe autre ou plus lourde que l'imposition et l'obligation connexe auxquelles les ressortissants de cet autre État contractant ainsi que toute personne, association de personnes ou autre entité dont le statut découle de la législation en vigueur dans cet autre État, peuvent être assujettis dans les mêmes circonstances.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne seront assujettis dans l'un ou l'autre des États contractants à aucune imposition ou à aucune obligation connexe qui serait autre ou plus lourde que l'imposition et autres obligations connexes auxquelles les ressortissants de l'État concerné sont ou peuvent être assujettis dans les mêmes circonstances.

3. L'établissement stable qu'une entreprise de l'un des États contractants a dans l'autre État contractant n'est pas imposée selon des modalités moins favorables dans cet autre État que les entreprises de ce dernier qui exercent les mêmes activités.

4. Sauf en cas d'application du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 6 de l'article 11 ou du paragraphe 7 de l'article 12 de la présente Convention et sous réserve des dispositions du paragraphe 7 de l'article 11, les intérêts, redevances et autres sommes payées par une entreprise de l'un des États contractants à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins du calcul des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

5. Les entreprises de l'un des États contractants dont le capital est, en totalité ou en partie, directement ou indirectement détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont assujetties, dans le premier État, à aucune imposition ou obligation fiscale connexe autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant l'un ou l'autre des États contractant à accorder à des personnes physiques qui ne sont pas des résidents de cet État les réductions personnelles, abattements et réductions d'impôts qu'il accorde aux personnes physiques qui sont des résidents ou des ressortissants de cet État.

7. Les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts qui font l'objet de la présente Convention.

Article 26. Procédure amiable

1. Lorsqu'un résident d'un État contractant estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou par les deux entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, il peut, sans préjudice des voies de recours internes, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont il est résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24 de la présente Convention, à l'État contractant dont il est ressortissant.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et faute de pouvoir elle-même apporter une solution satisfaisante, de régler l'affaire par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre par voie d'accord amiable, toute difficulté ou tout doute quant à l'interprétation ou à l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 27. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires à l'application des dispositions de la présente Convention ou du droit interne des États contractants qui ont trait aux impôts visés dans la Convention dans la mesure où l'imposition prévue par ces dispositions ne contrevient pas à la Convention, aux fins notamment d'éviter la fraude et de faciliter l'administration des dispositions légales en matière d'évasion fiscale. Les renseignements reçus par l'un des États contractants sont tenus secrets et sont exclusivement communiqués aux personnes ou autorités (tribunaux et organes administratifs compris) qui interviennent dans l'établissement ou le recouvrement des impôts visés dans la Convention, dans les procédures d'exécution, les poursuites et les décisions sur recours concernant ces impôts. Les personnes ou autorités intéressées n'utilisent ces renseignements qu'aux seules fins susmentionnées. Elles peuvent en faire état dans le cadre d'audiences publiques des tribunaux ou dans des décisions judiciaires.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'autorité compétente de l'un des États contractants l'obligation de :

a) Prendre des mesures administratives dérogeant à sa propre législation et à la pratique administrative de l'un ou l'autre des États contractants;

b) Communiquer des renseignements auxquels la législation ou la pratique administrative normale de l'un ou l'autre des États contractants ne permet pas d'avoir accès;

c) Communiquer des renseignements qui reviendraient à révéler un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou dont la révélation serait contraire à l'ordre public.

Article 28. Membres des missions diplomatiques ou consulaires et des missions permanentes

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou permanentes ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Entrée en vigueur

1. Chacun des États contractants notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente convention.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et s'appliquera :

a) Au Royaume-Uni :

i) En ce qui concerne l'impôt sur le revenu et à l'impôt sur les plus-values, à toute année d'imposition commençant le 6 avril 1993 ou à une date ultérieure;

ii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, à tout exercice budgétaire commençant le 1er avril 1993 ou à une date ultérieure;

b) Au Kazakhstan :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source pour les montants payés ou portés au crédit le 1er janvier 1993 ou après cette date; et

ii) En ce qui concerne les autres impôts, pour des périodes imposables le 1er janvier 1993 ou après cette date.

Article 30. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un État contractant. Chacun des États contractants peut la dénoncer par la voie diplomatique en adressant une notification de dénonciation six mois au moins avant la fin de chaque année civile après l'expiration d'un délai de cinq ans suivant la date d'entrée en vigueur de la Convention. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

a) Au Royaume-Uni :

i) En ce qui concerne l'impôt sur le revenu et l'impôt sur les plus-values, pour toute année d'imposition commençant le 6 avril ou à une date ultérieure de l'année civile suivant celle de la notification;

ii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, pour tout exercice budgétaire commençant le 1er avril ou à une date ultérieure de l'année civile suivant celle de la notification;

b) Au Kazakhstan :

i) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source sur les sommes payées ou créditées le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'expiration de la période de six mois ou après cette date ou à une date ultérieure;

ii) En ce qui concerne les autres impôts, pour les périodes d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement l'expiration de la période de six mois, ou à une date ultérieure.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait en double exemplaire à Londres le 21 mars 1994 en langues anglaise et russe, les deux textes faisant également foi. Il sera procédé à une traduction en langue kazakh qui sera agréée par les États contractants, ce texte faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

DOUGLAS HOGG

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

S. ABISHEV

PROTOCOLE À LA CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔT SUR LE REVENU ET LES GAINS EN CAPITAL

Nous les soussignés,

Douglas McAdam, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et Kassymjomart Tokaev, Ministre des affaires étrangères de la République du Kazakhstan, conformément aux dispositions finales de la Convention entre le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et le Gouvernement de la République du Kazakhstan tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôt sur le revenu et les gains en capital signé le 21 mars 1994, à Londres, sommes d'accord pour reconnaître la traduction ci-jointe en langue kazakh de ladite Convention.

En foi de quoi le présent Protocole a été signé en double exemplaire en langues anglaise, kazakh et russe.

Almaty, le 3 février 1998.

DOUGLAS MCADAM
KASSYMJOMART TOKAEV